

rozsévač rozsievač

1 JANUÁR
LEDEN

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Ako má vyzerat zbor

Zásnuby

Přijali mě s porozuměním

Cirkev ako Božia rodina

Sme stvorení pre život v spoločenstve

„A tak teda už nie ste cudzinci a pristáhovalci, ale ste spoluobčania svätých a členovia Božej rodiny“ (Ef 2, 19).

VOLÁM TĚ

Ve dnech 28.–30. října 2022 proběhla konference mládeže s názvem „Volám tě“. Této akce se zúčastnilo asi 280 mládežníků z Čech, Moravy, ale také ze Slovenska a Ukrajiny. V „novém“ formátu – vše pod jednou střechou (od hlavních slov, seminářů po sporty, jídlo a spaní) a organizací ze strany rady ODM jsme se sešli na BiGY (Biskupské gymnasium) v Brně. Hlavním tématem bylo učednictví. To bylo rozděleno do tří bloků: „**Pojď za mnou**“, kterého se ujal br. kazatel Petr Coufal (BJB Brno), „**Uč se ode mně**“ – sloužil br. kazatel Tomáš Kolman (CB Opava) a „**Ciň učedníky**“ – Vladimír Zeman (předseda misijního odboru).

Během konference bylo na výběr celkem 14 seminářů a byly rozděleny do čtyř bloků. Přednášející byli převážně z řad BJB, ale posloužili také hosté z CB, KS, a SCEAV. Semináře nabízely různá téma – prakticko-teologické, vztahové, evangelizační, apologetické. Věřím, že každý si mohl přijít na své. Letošní konferenci neměla na starosti místní mládež, ale dobrovolníci ze všech sborů, kteřich se přihlásilo přes 40, takže bylo dostatek lidí pro pokrytí akce. Za jejich službu jsme vděční.

V rámci společných programů sloužily chválami různé mládeže (chválící skupiny) a tak jsme mohli slyšet mládežníky ze Žatce, Prahy, Brna, Aše a Šumperka, bylo to pestré.

Během konference probíhala „seznamovací hra“, ve které měli mládežníci možnost se kontaktovat a poznat se trochu víc. Také proběhl turnaj ve stolním tenise a fotbalu. Po dobu konference byla otevřena kavárna, kde mohli mládežníci najít kávu/čaj, ale také zákusky a koláče od mládežníků.

V programu konference byla také volba nové rady ODM. Rada byla úspěšně zvolena ve složení: P. Andraško (Brno), M. Exnerová (Brno), J. Haller (Praha), P. Kučera (Aš), M. Pechman (Litoměřice), D. Šmužanica (Praha). Po celou dobu konference byla otevřena modlitební místnost, kam mohli kdokoliv

vstoupit a trávit tichý čas na modlitbách a v určitý čas případně kontaktovat někoho z přítomných duchovních poradců. Atmosféra konference byla úžasná, vnímali jsme Boží působení a reakce mládežníků byly vcelku velmi dobré. Některí mládežníci měli prostor ke sdílení svých svědecťí a toho, jak se jich Bůh dotýká. Přes drobné organizační nedostatky se konference zdařila a věřím, že každý, kdo jel na konferenci s touhou slyšet Boží volání, ať už k následování k životu s Ním či ke službě, jej uslyšel. Bylo to místo duchovního povzbuzení a motivace k následování Ježíše, a to bylo naším cílem. Během nedělního dopoledního programu bohoslužby se k nám připojil (alespoň z části) místní brněnský sbor, a tak nás bylo dohromady přes 400 osob. Bohu díky za vše, co jsme mohli na konferenci zakusit a načerpat!

Pavel Mrázek, vedoucí ODM

Jak už jsme vás předem informovali, na rok 2023 máme pro vás připraveno nové téma: **Církev jako Boží rodina**. Podobně jako v roce 2022 vám předkládáme i letos otázku k tématu: **V čem konkrétně je pro tebe sbor (církev) jako širší rodina?** Svoje odpovědi můžete zasílat během roku na e-mailovou adresu redakce: majka1.horackova@gmail.com nebo na e-mail: rozsievac@baptist.sk. Rozsah odpovědi: 2-4 věty. Odpovědi budeme postupně zveřejňovat v Rozsévači. Děkujeme.

ÚVODNÍK CIRKEV AKO BOŽIA RODINA

Názov tohto úvodníka je aj názvom témy celého ročníka a budeme sa s ním stretnať na titulnej stránke našho časopisu počas celého roka 2023.

Samořejme nejde o názov na titulke, ani o články, ktoré budeme na túto tému uverejňovať, ale o uplatnenie tejto Bozej vôle, ktorú nám zjavil vo svojom Slove, aby sme žili v spoločenstve cirkev ako v širšej rodine.

Verím tomu, že pre tých z nás, ktorí sme už desaťročia kresťanmi, to nie je žiadna novinka. Božie slovo nám na viacerých miestach hovorí, že sme Božie deti, Božia rodina. „A tak teda už nie ste cudzinci a pristáhovalci, ale ste spoluobčania svätých a členovia Bozej rodiny“ (Ef 2, 19). Boh si nás zvolil za svoje deti, sme spoludedičia Kristovi. Pán Ježiš Kristus nám svoju obetou a zmŕtvychvstaním získal popri večnom živote aj postavenie Božích synov a dcér, preto sme vzájomne bratia a sestry. Pripomienkou toho, že ako cirkev sme Božia rodina, je aj to, že sa oslovujeme brat alebo sestra.

Vieme, že je to fakt, počuli sme o tom už určite veľa kázní a čitali články. Aj v Rozsievači sme sa už venovali celý rok 2020 téme rodiny (tej pokrvenej), ale jednu časť sme venovali aj zborovej rodine. Minulý rok sme pri preberaní duchovných disciplín hovorili aj o spoločenstve cirkev a jeho význame a dôležitosti. Uvedomili sme si pritom, že téma spoločenstva cirkev, jeho zažívania a prežívania v konkrétnom živote je v súčasnej postcovidovej dobe veľmi dôležitá a nestačí na to priestor v jednom čísle. Počas pandémie sme boli zavretí vo svojich domovoch a mnohí z nás objavili možnosti online spoločenstva. Niektorí zistili, že nemusia vstávať, obliekať sa, cestovať a stačí sa v pohodlí domova pripojiť a byť účastníkmi zhromaždenia, a aj po skončení obmedzujúcich opatrení už ostali online. Viacerí sme však novým spôsobom zistili, že reálne spoločenstvo a stretnutia so živými bratmi a sestrami sa nedajú úplne nahradit online stretnutiami.

Prečo je život v spoločenstve cirkev (zboru) ako v Bozej rodine nevyhnutný pre naše prežitie ako kresťanov v tomto svete? Chceme v jednotlivých podtémech tohto ročníka Rozsievača (uverejňujeme ich v samostatnom článku), hľadať odpovede na túto otázkou, pripomenúť si pravdy, ktoré nám o tomto hovorí Božie slovo a možno aj poskytnúť argumenty do diskusie s ľuďmi, s ktorými sa bežne stretávame, ktorí hovoria, že v Bohu veria, ale cirkev a život v spoločenstve cirkevi nepotrebujú. Veľmi sa mi páčí výrok, ktorý na tému cirkev ako Bozej rodiny povedal D. Jones v rozhovore pre nás časopis: „Zbor ako rodina rodin je niečo unikátné, čo môže cirkev ponúknut.“ Ľudia prirodene túžia po spoločenstve, lebo sme pre život v spoločenstve boli naším Stvoriteľom stvorení (tomuto faktu je venované toto prvé číslo). Otázka je, či ako cirkev, konkrétny zbor, v ktorom žijeme, skutočne ponúka takéto spoločenstvo „rodiny rodín“, či zažívame spoločenstvo zboru ako svoju širšiu rodinu. Skúsenosti z histórie aj zo súčasnosti cirkevi ukazujú, že keď spoločenstvo stratí túto „rodinnú dimenziu“, tak stratí klúčovú časť svojej identity, ktorú Pán vložil do cirkev, a tým stratí aj svoju príťaživosť.

Budovať spoločenstvo cirkev ako Božiu rodinu musíme chcieť a musíme to robiť zámerne a cielavedome. Počas celého roka sa môžeme aj prostredníctvom stránok Rozsievača vzájomne inšpirovať, ako to robiť, ako žiť v spoločenstve cirkevi ako v Bozej rodine.

Ján Szöllős

Predsedia Redakčnej rady: Ján Szöllős **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková, e-mail: majka1.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, M. Jersák. **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút Jazyková a redakčná úprava: J. Cihlářová, M. Horáčková, E. Pribulová. **Redakcia/administrácia:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika Tel.+421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Výchadza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2,40 €/kus). Účet v SR: IBAN SK3509000000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtlačku: 650,- Kč na rok (59,10 Kč / kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napište adresu sboru a jméno osobou, která objednávku zaslá. Var. symbol: 911840. Objednávky ČR: BJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

Odbor v zahraničí/ platby zo zahraničia: **Predplatné:** 26,-€ za rok + aktuálne poštovné 24,-€.

Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: IBAN SK3509000000000011489120, SWIFT: GIBASKBX

Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika.

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava **SSN 02316919 – MK SR 699/92**

Poznámka: Zverejnené články nemusejú vyjadrovať názor redakcie.

Všetky články procházejí posouzením Redakčnej rady a ne všechny jsou uverejňené.

OBSAH

Volám tě	2
Úvodník Cirkev ako Božia rodina	3
...život v spoločenstve	4
Ako má vyzerat zbor	5
Zásnuby	6
Novoroční pozdravy: Pavel Coufal Ben Uhrin Helen Včeláková Ľudmila Sýkorová	7
Prekonávanie neúspechov Obnova poslania	9
Kam mně Bůh vede? Trvalá vďaka Svädeckví Jindřicha Novotného	10
Vidět neviděné	12
Rozhovor s kazateľom M. Mišincom	13
V čom konkrétnie je pre teba zbor (církev) ako širšia rodina?	14
Návrat domů	15
Na nebi jestvuje Boh Pokoj v Ježišovi Přání do nového roku	16
S Ježíšem v kuchyni Otevřená náruč	17
Vladimír Zeman Představení Misijného odboru	18
Detský domov v Keni	19

SME STVORENÍ PRE ŽIVOT V SPOLOČENSTVE

Pre nás život, pre naše prežitie ako jednotlivcov, aj ľudstva ako celku je dôležité poznať a akceptovať, že žijeme v nejakom prostredí, kde platia určité zákony. Nemôžeme ignorovať gravitáciu, nemôžeme sa rozhodnúť, že nebude dýchať alebo nebudeme vôbec prijímať vodu a potravu. Nie sme absolútne slobodní, nemôžeme si robiť, čo chceme. Platia prírodné zákony. Božie slovo nám hned na počiatku zjavuje základný fakt – celý svet a my v ňom, sme boli sme stvorení. Stvoriteľ určil základné zákony nielen pre celý vesmír a jeho fungovanie, ale aj pre človeka a jeho život. Nedodržiavanie, ignorovanie Bohom daných zákonov má svoje (niekedy až fatalné) následky.

Boh sa rozhodol, že človeka stvori na svoj obraz. Môžeme rozmyšľať, čo všetko v nás je Boží obraz (kreativita, city, schopnosť objavovať, rozumieť súvislostiam, intelekt...). Všimnime si, že Boh hovorí svoje rozhodnutie v množnom číslе: „Učíme človeka na svoj obraz, podľa našej podoby“ (Gn 1, 26). Je to jedno z tých vyjadrení Božieho slova, kde nám Boh zjavuje, že je Trojjediny, že je dokonalým spoločenstvom lásky troch osôb: Otca, Syna a Ducha Svätého. Obrazom Boha, na ktorý sme boli stvorení, je teda aj spoločenstvo. Boli sme stvorení pre život v spoločenstve s Bohom a v spoločenstve s inými ľuďmi. Už pri stvorení stvoril Boh človeka „ako muža a ženu“, ako dve bytosti. Ustanovil tak základ pre najužšie spoločenstvo – rodinu, ktorá je základom pre širšie spoločenstvá ľudí.

Takým širším spoločenstvom bol v časoch starého zákona izraelský národ, ktorý si Boh vybral, aby boli Jeho vyvoleným, oddeleným ľudom. Spoločenstvo izraelského národa bolo nielen pokrvným, ale aj duchovným spoločenstvom, ktorých spájala viera v jediného Boha.

Boh rozvinul tento princíp života v širšom spoločenstve tým, že vykonaným dielom záchranu človeka cez obet a zmŕtvychvstanie Pána Ježiša, zároveň založil tu na zemi nové spoločenstvo – cirkev. Toto spoločenstvo tvoria všetci, ktorí veria v Pána Ježiša ako pravého Boha a prijali Jeho záchranu. Boh utvoril toto spoločenstvo, aby sme v ňom žili ako Božia rodina, bratia a sestry.

Vo svojom Slove, Pán stanovil pravidlá pre život v tomto novom spoločenstve lásky, vo svojej cirkvi, ktorá je Jeho telom, je Jeho rodinou, kde On je hlavou.

To, že sme boli stvorení pre život v spoločenstve môžeme buď priať, alebo ignorovať a rovnako, ako pri iných zákonoch, ktoré Boh ustanovil, musíme niesť následky ich porušovania. Hriech narušil Boží obraz v nás a rastúci individualizmus je takýmto narušením Božieho obrazu cez hriech sebeuctva.

Božím dokonalým plánom pre nás život je, aby sme nežili a nezápasili sami s nástrahami tohto sveta, ale aby sme popri našej užej, pokrvnej rodine, žili aj v širšom spoločenstve cirkvi, v Božej rodine, ktorú On utvoril, do ktorej nás znovuzrodil.

ČO S TÝM DNES?

v spoločenstve s Ním a s inými ľuďmi? Nestačí len priať fakt, že si bol stvorený Bohom, ale musíš sa aj rozhodnúť žiť podľa Božej vôle v spoločenstve s inými ľuďmi. Čo je pre teba najväčším pokušením, ktoré Ta láká žiť len sebecky, individualisticky pre seba? Prijal si už obet Pána Ježiša za svoje hriechy, dal si sa Ním zachrániť od zatratenia? Veríš v Pána Ježiša a odovzdal si Mu svoj život? Ak áno, tak si znovuzrodený do Božej rodiny. Ak si členom Božej rodiny, tak o tom vieš. Si prijatým a milovaným Božím dietátom. Ak ešte nemáš cirkevné spoločenstvo, zbor, kde si doma, tak si ho nájdi. Modli sa, aby ti Boh ukázal spoločenstvo, kde máš patriť. Ak si súčasťou spoločenstva cirkvi (zboru), tak ži v ňom naplno tak, aby si spolu s ostatnými členmi tvoril širšiu rodinu, Božiu rodinu, kde sa môže prejavovať Božia láska vo vzájomných vzťahoch.

Veríš tomu, že si bol stvorený Bohom pre život

Ako má vyzeráť a čo má robiť zbor ako spoločenstvo kresťanov (Sk 2, 42 – 47)

Jediným motívom, kvôli ktorému žijeme ako kresťania a kvôli ktorému nesieme svojím životom a slovom zvest o Pánovi Ježišovi Kristovi, je On sám, naša láska k Nemu a vdănosť za záchrannu, ktorú nám priniesol. Preto sa máme vo svojom živote sústreďovať na evanjelium, na Slovo, na Pána Ježiša a na vydávanie svedectva o Ňom. Komunita, spoločenstvo, ktoré budujeme spolu na princípoch Božej lásky, má žiť svedeckým životom. Evanjelium má prenikať prirodzeným spôsobom do všetkých oblastí života jednotlivca.

Evanjelista Lukáš v Skutkoch apoštолов rozpráva o udalostiach počas Letníc. Vykresluje nádherný portrét Duchom naplnenej cirkvi. Na Letnici vznikla novozmluvná cirkev, ktorá priamo nadvázuje na starozmluvný Boží lud. V Lukášovom opise cirkev môžeme vidieť niekoľko základných znakov života a práce tohto zboru a dôkazov prítomnosti a moci Ducha v tomto spoločenstve.

Bola to cirkev, ktorá sa učí

Sústredenie sa na Slovo, na evanjelium sa prejavilo v tom, že prvým dôkazom prítomnosti Ducha Svätého v cirkvi, o ktorom sa Lukáš zmieňuje, je, že „zotrvávali v apoštolskom učení“ (v. 42). Mohli by sme povedať, že si toho dňa Duch Svätý otvoril v Jeruzaleme školu, kde bolo viac ako 3000 žiakov, učiteľmi boli apoštoli, ktorých ustanovil Ježiš. Aj keď novoobrátení prijali Ducha Svätého, potrebovali ľudských učiteľov. Preto sedávali u nôh apoštолов, boli hľadní po nových vedomostach, poučeniaci a podľa toho, čo sa dozvedeli, potom žili – v tom zotrvávali.

Učenie apoštолов sa dostalo k nám vo svojej konečnej podobe Nového zákona. Vtedajšia oddanosť učeniu apoštолов znamená v súčasnosti podriadenosť autorite Nového zákona. Duch Svätý viedie Boží lud k tomu, aby sa poddával Božiemu slovu. Dnešná cirkev a dnešní veriaci hľadajú prejavy Ducha skôr v nejakých senzáciah a pri uvažovaní o pôsobení Ducha Svätého zabúdame na učenie. Satan sa snaží práve tento pilier cirkev – učenie sa Písmu, učenie sa základným pravdám a doktrínam kresťanstva – podkopať. Prečo je to tak, že príprave na akékoľvek povolanie dokážeme venovať veľké úsilie, obetovali svoj čas a peniaze, aby sme ho dokázali potom dobre vykonávať, ale príprave na najväčšie povolanie, ktoré nám dal Pán Ježiš, aby sme išli a získvali Mu učeníkov zo všetkých národov, venujeme tak málo času? Prečo v cirkvi čakáme, že všetko nám spadne samo od seba do lona, bez akéhokoľvek úsilia, bez vyučovania a bez učenia sa, spoliehajúc sa na to, že nás Duch Svätý v danom momente osvetí. Pôsobenie Ducha Svätého je postavené ako keby do protikladu voči poctivému systematickému učeniu sa pravdám Božieho slova. Každý z nás nech si položí otázku: „Koľko času venujem štúdiu Božieho slova?“

S učením boli spojené aj záhrady. Boh dokáže určite aj dnes konať záhrady a divy skrze ľudí na podopretie pravdivosti svojho učenia. Vedľajším z najväčších záhradov a znamením Božej moci, ktoré sa dejú aj dnes, je, keď neveriaci človek, ktorý nepozná Krista, sa obráti a stane sa znovuzrodeným dietátom Božím.

Bola to milujúca cirkev

Tá druhá vec je, že „zotrvávali... v spoločenstve“. Grécke slovo „koinónia“ („koinos = spoločný“) tu použité svedčí o spoločnom cirkevnom živote v dvojakom zmysle. Po prvej vyjadruje to, čo spoločne prijíname. To je sám Boh, pretože máme „spoločenstvo... s Otcom a s jeho Synom Ježišom Kristom“

a to je teda „spoločenstvo Ducha Svätého“. Koinónia je teda trojčinný zážitok, naša spoločná účasť na spoločenstve s Bohom Otcom, Synom aj Duchom Svätým. Medzi troma osobami Božej Trojice je dokonalé spoločenstvo, dokonalá láska a harmonia. Boli sme stvorení na „obraz Boží“, teda možnosť žiť v spoločenstve. Pád do hriechu to narušil, preto sa presadzuje sebectvo. Ale hlboko v nás je túžba po spoločenstve.

Po druhé koinónicos je grécke slovo pre „štedry“. Spoločenstvo sa prejavuje nielen v tom, že prijíname, ale že aj dávame. Možno ste už zažili to, že ste väčšiu radosť prežili, keď ste mohli niekomu nezíštie niečo dať, nezíštie pomôcť, ako keď ste niečo dostali. Lukáš poukazuje práve na túto dimenziu spoločenstva, keď opisuje spôsob, akým sa týto prí kresťania navzájom delili o svoje vlastníctvo (v. 44 a 45). Podľa niektorých výkladcov bol tento systém na začiatku cirkvi nevyhnutný, lebo mnohí, ktorí sa prihlásili ku Kristovi, boli vyvrhnutí zo spoločnosti a vydedení zo svojich rodín.

Hoci je teda spoločné vlastníctvo dobrovoľné, všetci sme povoleni k štedrosti. Už v Starom zákone bola zakorená tradícia starostlivosti o chudobných a Izraeliti mali dávať desatinu zo svojho zisku, levíjcoví, bezdomovcoví, sirote a vdoive (Dt 26, 12). Duchom naplnení veriaci teda nemôžu dávať menej. Kresťanské spoločenstvo teda znamená aj kresťansky sa o seba vzájomne stará. V prvom zbere bola starostlivosť súčasťou života zboru.

Bola to modliaca sa cirkev

Zotrvávali v ...lámaní chleba a na modlitbách (v. 42). Spoločenstvo prvých kresťanov sa prejavovalo aj v spoločnej zbožnosti. Táto zbožnosť má dve stránky. Nejakú dobu ešte pokračovala v účasti na bohoslužbách v chráme. Asi sa už nezáčastňovali chrámových obetí, lebo začínali chápať, že tieto boli naplnené a skončené Kristovou dokonalou obetou, ale zdá sa, že navštevovali chrámové modlitebne bohoslužby a kázne (Sk 3, 1). Zároveň dopĺňovali chrámové bohoslužby menej

formálnymi a dobrovoľnými zhromaždeniami vrátane lámania chleba po domoch.

Z tohto príkladu sa môžeme poučiť aj dnes, keď nám dochádza trpezzivost so zdedenými, už nefunkčnými cirkevnými štruktúrami. Spôsob, akým Duch Svätý robí zmienu v cirkvi, je skôr trpezzivá reforma ako netrezzivé odmietanie. Je prospešné, keď sa formálnejšie a dôstojnejšie bohoslužby v kostoloch dopĺňajú neformálnymi zhromaždeniami menších skupín po domoch. Medzi týmito formami nemusí vznikať napätie. Cirkev potrebuje obe.

Druhým príkladom vyváženej zbožnosti prevej cirkvi je to, že bola aj radostná, aj úctivá. O radosti nemôže byť pochýb (v. 46 b). Pretože Boh posal svojho Syna a teraz posal svojho Ducha, mali mnoho dôvodov radovať sa. Tento dôvod radosti pretrváva až dodnes. Každá bohoslužba by mala byť radostnou oslavou mocných Božích skutkov, ktoré konal a koná. Radosť je ovocie Ducha Svätého. Zároveň sa však všetkých zmocňovala aj bázeň – rešpekt (v. 43 a). Boh bol v ich strede a oni si boli toho vedomí. V pokore a údive sa pred Ním sklárali. Úcta a radosť sa teda pri verejnom prejave zbožnosti vzájomne nevylučujú.

Bola to cirkev hlásajúca evanjelium

K vnútorným aspektom života prvého zboru, o ktorých sme doteraz hovorili, nerozlučne patrí aj vonkajší aspekt – vzťahy cirkev navonok. Prví jeruzalemskí krstiaňania neboli zaujati svojimi vnútornými radostami a starostlami, učením, spoločenstvom a zbožnosťou natol'ko, aby zabúdali svedčiť, lebo Duch Svätý je misijný Duch, ktorý vytvoril misijnú cirkev. Duch neustále vedie cirkev k svedectvu a zo svedectva vznikajú nové cirkevné zbyty. Môžeme tu vidieť tri črtu evanjelizácie v mieste cirkev.

Po prve – pôsobil to sám Pán Ježiš. Určite to robil cez kázanie apoštolov, svedectvo členov, lásku v ich spoločnom živote a cez ich príklad, keď chválili Boha a boli obľúbení u všetkého ľudu. Pôsobil to On, lebo On je hlavou cirkev a len On môže prijímať ľudí za členov cirkev. Aj keď zapojíme všetko úsilie do evanjelizácie spolu s technikou, predsa si musíme v pokore uvedomovať, že spásu dáva jedine Kristus.

Po druhé – Ježiš pridával ku spoločenstvu tých, ktorých povolal ku spásie. Neexistovali formálne ani individuálne krestiaňania. Spásu a príslušnosť k cirkevi patrili spolu a tak to platí aj dnes.

Po tretie – pridával denne. Evanjelizácia nebola v prvej cirkevi náhodnou ani ojedinelou aktivitou. Krestiaňania denne svedčili.

Na príklade prvého zboru môžeme vidieť, ako konkrétnie môžeme a máme naplniť naše poslanie niesť evanjelium spolu s ostatnými krestiaňmi v spoločenstve, ktoré praktickým spôsobom napĺňa a vyžaruje Božiu lásku do tohto sveta. Duchom naplnená cirkev, spoločenstvo, je cirkevou apoštolskou, túžiacou veriť a byť poslušnou tomu, čo učí Ježiš a apoštoli, je cirkevou, ktorá sa zdiela, stará sa a miluje, je cirkevou, ktorá má vztah k Bohu – cirkev, ktorá vzdáva chválu, má vztah k svetu, nie je egocentrická, zahľadená do seba. Byť súčasťou a budovať takýto zbor, takýto cirkev, je úlohou každého z nás.

Spracoval: Ján Szöllős

ZÁSNUBY

Sme stvorení pre život v spoločenstve.

Hovorí sa, že človek je tvor spoločenský. Tým základným a zároveň najúžším spoločenstvom je manželstvo a rodina. Nakolko je však táto pravda dnes veľmi zanedbávaná, potešilo ma, keď som počul o plánovaní sobáša. Pozrel som sa do „Príručky pre zborové služby“ a zaujal ma tam téma o zásnubách. Myslím, že by bolo chybou nepripomenúť múdre slová starších bratov, ktoré môžu priniesť úžitok pre mnohé životy aj dnes. Preto by som rád dal do pozornosti, čo je tam napísané:

„Rozhodnúť sa pre niekoho, kto nám má byť najbližší po celý život, patrí k najdôležitejším a najzávažnejším životným rozhodnutiam. Preto sa má k nemu podla toho primerane pristupovať. Hlavne je potrebné za túto vec sa modliť, radiť sa s Pánom a očakávať na Jeho vedenie, a to spoločne aj so svojimi rodičmi. Ľahkoválosť a ľahkomyselnosť v týchto veciach sa nevypláca. Radíme, aby mladí ľudia predčasne nevyhládávali príležitosť k nadvádzaniu známosti. Skôr, ako začnú myslieť na ženbu a vydaj, nech sa rozhodnú pre Pána Ježiša a odovzdajú Jemu svoje srdce so svojimi túžbami a starostlami. On je najkrajší vzor lásky, najlepší učiteľ a priateľ.“

Mladenci prejavia rozumnosť, keď nebudú pomyšľať na uzavretie manželstva skôr, ako sa náležite pripravia na budúce povolanie, a tak aj existenčne zabezpečia budúcnosť svojej rodiny. Podobne aj dievčatá popri školskom a inom odbornom vzdelaní nech nepodcenia prípravu na vedenie domácnosti. Mladí ľudia by nemali nadvážovať známosti pri

veľkom vekovom rozdielom, odlišných záujmov, názorov, vzdelania a pod. No pri všetkých týchto ohľadoch je dobré pamätať, že viac ako bohatstvo a telesná krása je krásu charakteru, dobrota srdca, úprimnosť a hlavne živá viera v Pána Ježiša, ktorý je najväčšou zárukou trvalého štastia. Čestný mládenec a svedomité dievča nebudú ľahkomyselne vzbudzovať nádeje na uzavretie manželstva. Svoju voľbu, rozhodnutie a sľuby náležite uvážia a keď ich raz vyslovia, potom sa ich usilujú s Božou pomocou aj splniť. V Božom slove máme dôrazný pokyn, aby veriaci ľudia nadvázovali známosti za účelom manželstva len s veriacimi. „Lebo čo má spoločného svetlo s tmou a aký je podiel verného s neverným?“ Preto nemáme ďať ani manželské jarmo s neveriacimi (2 Kor. 6, 14 – 15). Ďažné následky, ktoré plynú z nerešpektovania týchto pokynov, nech sú nám poučením a varovaním. Pripomíname, že zásnuby ešte nie sú vstupom do manželstva, ale sú len akýmsi medzínokom na ceste zoznamovania a zblížovania sa, keď mládenec a dievča sa rozhodnú pre spoločný život – pre manželstvo.

Zásnubami to obidve zúčastnené rodiny zverejňujú a súhlasne potvrdzujú. V dôsledku toho sa zásnuby stávajú začiatkom prípravy na svadbu a budúci spoločný život. Kresťanské zásnuby majú byť tichou rodinou slávnosťou bez honosnosti. Konajú sa za účasti rodičov, prípadne i dalších blízkych príbuzných obidvoch snúbencov. Pri tejto príležitosti jeden z otcov alebo pozvaný kazateľ, respektive starší zboru precíta Božie slovo a vyprosí pre snúbencov, ako aj pre zblíženie obidvoch rodín milosť a Božie požehnanie. Snúbenci by po zásnubách nemali bez väčnejšieho dôvodu odkladať čas sobáša. Zásnuby bez výhľadu na skoré uzavretie manželstva môžu život snúbencov len komplikovať. Ako neschvalujeme príliš dlhé známosti pred zásnubami, tak neodporúčame ani odkladanie sobáša po zásnubách (nie viac ako pol roka až jeden rok). Veriaci mládenec i dievča pred i po zásnubách, teda v období, kym nie sú svoji, vyhýbajú sa zbytočným pokušeniam zo strany tela. Svojím správaním nedávajú príčinu k pohoršeniu iných, ani zbytočným rečiam, prípadne posmechu pred svetom. Majú na pamäti, že mravná čistota a cudnosť je vklad, ktorý sa snúbencom vypláca, lebo sa prijeme zúročuje po celý život. V opačnom prípade sa platí mnohým nepokojom a neraz trpkými a trvalými následkami. Zásnuby sú však súkromnou a dobrovolnou záležitosťou, a nie sú podmienkou pre uzavretie kresťanského manželstva.“

Nech aj tieto rady sa stanú pomocou na ceste k spoločnému životu, ktoré pomôžu vyhnúť sa mnohým nástrahám a problémom. Tým, ktorí postupujú v pokore, s bázňou pred Bohom, s modlitbami a poslušnosťou Božiemu sľubu, sa môže manželstvo stať kúskom raja na zemi. A takto sa potom stávajú spôsobilými aj pre budovanie duchovného spoločenstva, ktoré je večné.

Lubomír Počai

NOVOROČNÍ POZDRAVY

PAVEL COUFAL

Milí bratři a sestry,

máme za sebou rok 2022. Rok, ktorý nám na jednu stranu ulevil od covidovej epidemie, ale na druhou stranu priblížil válku na Ukrajine, energetickou a ekonomickej krizi a s tím spojené zvýšené napětí, obavy a strach ve společnosti. Opět se prověrovala hloubka naší víry a pevnost naší důvěry v Boha, kterého díky Panu Ježíši nazýváme svým milujícím nebeským Otcem. Jsem rád, že jsme většinou nepropadali panice, ale přijali těžkosti jako výzvu ke službě potřebným. Znovu chci poděkovat všem za obětavost a štědrost při pomoci válkou sužované Ukrajině, ať už ta pomoc směřovala přes hranice, nebo se soustředila na uprchlíky u nás. Věřím, že tím je Bůh oslavěný skrze nás i v nesnadných dobách. Budeme i nadále vytvářet prostředí milosti.

Pán Ježiš nám dal jasny cíl – oslavit Boha skrze činění Kristových učedníků. Předpokládá to, že sami víme, komu jsme uvěřili, komu patříme a kym jsme – tedy že jsme vděční za svou novou (Kristovu) identitu, přijímáme ji a neškíváme ji. Předpokládá to, že půjdeme za lidmi, kteří Pána Ježíše ještě osobně neznají, s nevtíratelným, ale jasným pozváním k Němu. Také to předpokládá, že naši motivaci k tomu, abychom opouštěli svoje cirkevní pohodlí je, a bude upřímná láska k Pánu a k lidem. Bude třeba, abychom naslouchali lidem dříve, než k nim budeme mluvit. Abychom evangelium zvěstovali slovem, ale také i skutky lásky. Abychom přinášeli dobrou zprávu o svobodě v Kristu do jejich osobních životních situací. Pokud máme být otevřenou církví, která jde radostně ven za lidmi, bude to využívat naši ochotu se měnit tak, abychom vytvářeli prostředí milosti.

Pán Ježiš nás povídá: „Jdouce ke všem národům (etnickým skupinám), činite mi učedníky.“

Tak tedy: Jdeme. Vyjdeme. Radostně, v plnosti a moci Božího Ducha.

Pavel Coufal
předseda VV BJB

BEN UHRIN

Milí čitatelia Rozsivečača,

ked sa obzrieme za uplynulý rok, uvedomíme si, že našou úlohou ani v tuto chvíľu nie je predvídať, čo prinesie nový rok. Kto z nás mohol pred rokem tušiť, že vojenská invázia Ruska na Ukrajinu zásadne ovplyví životy miliónov ľudí, ďaleko presahujúc hranice Európy? Ešte sme sa nepozviechali z pandémie COVIDu a už nás vlny vojenského násilia, ľudí na útek, rastu cien energií, inflácie, úzkosti a všeličo iné opakovane preverujú. Stojíme na pevnom základe?

S radostou môžem povedať, že som hrđa na každého jednotlivca, rodiny, zbyty, spolky, menšie či väčšie organizácie, ktoré dokázali v týchto týždňoch a mesiacoch preukazovať milosrdensť a ochotu nezistne pomáhať nádzynom. Aj za hranu vlastného pohodlia!

V ostatných dekádach sme spolu s kresťanmi rovinutých krajín boli často v pokušení žiť tak, akoby Ježiš prišiel len preto, aby sme mali vyšiu životnú úroveň a mohli sa lepšie cítiť. Aj na evanjelium prosperity sa nám ľahšie poukazovalo, kým sa tej našej „umiernej“ prosperity nikto nedotýkal.

V závere 7. kapitoly evanjelia podľa Matúša Pán Ježiš dáva do kontrastu mûdreho človeka a blázna. Spoločné majú nielen to, že obaja počúvajú Ježísove slová, ale aj to, že leják či víchor sa nevyhne ani jednému z nich!

Ani do nového roka nevstupujeme s garanciou, že sa už nič zlé a ďažné nestane. Pán Ježiš nám však pripriná, že ak Jeho slová budeme počúvať a plniť (uvádzat do praxe), budeme stáť na pevnom základe a žiadne okolnosti nás neohrozia. V Liste Rimanom 8, 38 – 39 to apoštol Pavol konkretizuje, že ani smrt nás neoddelí od Božej lásky!

Milí bratia a sestry, prajem nám všetkým, aby pozorné načúvanie a odvážne uvádzanie Ježísovych slov do života bolo

aj v roku 2023 pevnou skalou, na ktorej môžeme stáť, zažívajúc plnosť a dostatočnosť Božej lásky v osobnom živote, aj v živote našich zborov.

Ben Uhrin, predseda Rada BJB

HELENA VČELÁKOVÁ

Drahé sestry,
stojíme na začiatku nového roku, pred námi čistý list papiera. Co na ném bude zapsáno? Pokud budeme psáť samy, tak hodně škrtačů. Pokud budeme hned v začiatku hledať Boží vúli a psať život podle ní, pak si o nás i druží něco pěkného přečtou.

Víme, že žijeme v nebezpečném světě. Že na nás útočí zlo z mnoha stran a musíme bojovat. Máme k dispozici výzbroj i meč na obě strany ostrý. Jen se do ní obléknout (Ef 6, 13–17).

Je těžké vždy obstát ve světě plném nenávisti, agrese, skrytého týrání, rozpadlých vztahů, bolesti a smutku. Kolem nás zuří tornáda ve vztazích, která semelou i ty, kteří stáli dosud pevně. Vyhýbají se křesťanům všechna ta různá „tornáda“? Jistěže ne. Mnohé máte vlastní zkušenost, jak těžké je obstat. Žijete v rodině fyzické i té duchovní, kde cítíte podporu v boji se zlem? Máte člověka, který vás podporí, když nevidíte jasné na další krok? Dokážete vy samy být člověkem, který dává čas druhým a naslouchá? Umíte naslouchat druhému a zároveň ho hned neodsuzovat?

Někomu je možná dáno, aby se snadno přiblížil druhému, a pak je důležité, aby to bylo pod vedením Ducha svatého. Každá můžeme být pomocí pro druhé. Být pomocí pro toho, který pro bolest nevidí na Pána Ježíše a potřebuje se chytit ruky, aby mohl vstát a znova vykročit za Pánem Ježíšem. S tímto bychom se měly setkávat v našich společenstvích.

Láska Pána Ježíše Krista vylitá do mého srdce, pomůže mé sestrě, která pro smutek a trápení nevidí jasné, ale touží Ho vidět.

Že to není nic pro tebe? Do Boží rodiny jsme se narodili jedna pro druhou. Máš uši? Tak naslouchej Božímu Slovu a pak tomu, ktorý to práve potřebuje. Jakub říká „spěchej ke slyšení“ a své nápady a názory vynech, protože v nich se zrcadlí tvé já. Ale teď jede o toho druhého. Jak jemu se vede, co on potřebuje, co ho trápí, umíme se vžít do jeho situace? Ten druhý teď potřebuje tvé uši, srdce, kolena a čas. „Pamatujte si moji milovaní bratří (sestry), každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomaly k mluvění, pomaly k hněvu“ (Jk 1, 19).

To vše vám nemusí být dánou hned. Naslouchání je zapomenuté umění, ktoré je třeba se naučiť. Není to lehký předmět. Znamená to mít touhu pomoci druhému, když jej vidíš trpět. Někdy stačí k tomu, aby se stavidla zábran spustila a moje otázka zněla: „Mohu ti nějak pomoci?“ Moje úloha je stát se uchem, aby druhý mohl mluvit. Není to ze zvědavosti, ale proto, že toužím, aby ten druhý se mohl znova smát a radovat ze života s Pánem Ježíšem, ktorý je tou pomocí v jakékoliv situaci. Ten trpící musí natáhnout ruku, aby ho mohly za ni držet a oba společne se držet ruky Pána Ježíše.

V tomto roce se môžeš stáť „NASLOUCHAČEM“ i ty. Zkus o tom přemýšlet a rozhľadni se kolem sebe. Věř, že Duch svatý tě povede ke člověku, ktorý tě potřebuje. Pomoc není naše práce, tu koná Duch svatý. Ty jen musíš vykročit a chtít byt pomocí druhému. Tou pomocí je naslouchání a projevení zájmu, pochopení a porozumení. Vždyť ve sboru jsme jeden

pro druhého. Nemůže mně být jedno, když se moje sestra nebo bratr se trápí. Naslouchání a společná modlitba môže zachrániť pred nevratnými následky nemoci hřichom. Pán Ježíš Kristus slepuje rozbíté a poškozené srdce lepidlem Lásky. My jsme ty ruce, kterými to dělá. Bůh promění naše společenství, když my se necháme proměňovat.

To je moje přání nejen mým drahým sestrám, ale všem čtenářům Rozsávače – nechme se proměnit mocí lásky Pána Ježíše, aby stejnou láskou Bůh skrze nás proměňoval druhé - staňme se „NASLOUCHAČI“.

Helen Včeláková
predsedkyně Odboru sester BJB v ČR

ĽUDMILA SÝKOROVÁ

Milé sestry,
ani sa mi nechce veriť a znova stojíme na prahu nového roka 2023.

Počas minulých dní sme sa spoločne pozerali dozadu na to, čo nám priniesol rok 2022. Hodnotili sme, spomínali, uvažovali. Niektoré spomienky boli veselé, iné smutné a boli aj také, ktoré by sme chceli prežiť nanovo, aby sme reagovali inak. Čokolvek sme prežili, akokolvek sme sa zachovali, už sa to nedá opraviť, už to tak ostane.

Ale pred nami je nový rok. Aký bude? Čo a koho prinesie do našho života? Nepoznané veci a neistota vyvolávajú v nás strach.

„A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, uchráni vaše srdcia a vaše myse v Krístovi Ježíšovi“ (Fp 4, 7).

Ako dobre nás Pán Ježíš poznal. Vedel, že tento verš sa stane dôležitou súčasťou našho života.

„Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa!“ (Fp 4, 4) Radosť uprostred všetkého, čo musíme ako kresťanské spoločenstvo zažívať, má byť jednou z charakteristik tých, ktorí prijali evanjelium. Celé rôzny nátlakom zvonka, ale niekedy aj v kresťanskom spoločenstve a do tejto situácie zaznieva Pavlovo povzbudenie k zotravaniu vo vnútorej radosti napriek všetkým ťažkostiam.

To, k čomu nás Pavol povzbudzuje, je láskavosť a vľúdnosť (v.5) Toto má byť aj naša reakcia na útoky a je aj to výsledok našej vnútorej radosti.

Nasledujúca výzva „o nič nebudit ustarenství“ (v. 6a) dopĺňa tie predchádzajúce. Je to vlastne výzva k dôvere v Božiu starostlivosť a k tomu nás vyzýva aj uistenie: „Pán je blízko“ (v. 5b). Pán je nám blízko aj uprostred našich ťažkostí.

Vnútorný postoj vďak, ktorý priamo nadväzuje na dôveru v Božiu starostlivosť, je azda najlepším liekom na zvládanie životných ťažkostí. Aj uprostred ťažkostí máme Bohu dakovať, pretože v každej situácii sa nájde niečo, za čo môžeme byť Bohu vdăčné. A nielen to. Bohu sme vdăčné pretože – povedané slovami iného Pavlovho listu – vieme, že „tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“ (Rim 8, 28). Vnútorný postoj vďak, ktorý priamo nadväzuje na dôveru v Božiu starostlivosť, je azda najlepším liekom na zvládanie životných ťažkostí, a práve takýto postoj napokon vedie aj k vnútorej radosti.

Tak vám, milé sestry, prajem, aby ste zažívali Boží pokoj, cítili radosť a uvedomovali si Jeho ochranu každý deň v roku 2023.

Ludmila Sýkorová
Predsedníčka OS BJB v SR

PREKONÁVANIE NEÚSPECHOV

„Jediný Lukáš je so mnou. Marka zober a privied' so sebou, lebo mi je veľmi užitočný na službu.“

Ján Marek mal slabý štart. Ako synovec Barnabáša sa vydal na misijnú cestu so svojím strýkom a veľkým apoštolom Pavlom. Nevieme, čo sa stalo, ale z nejakého dôvodu si to Marek rozmyslel a chcel ísť domov.

Ked' sa Pavol a Barnabáš vydali na ďalšiu misijnú cestu, Barnabáš im navrhol, aby Marka vzali so sebou. Pavol však bol proti. Nechcel ho vziať so sebou kvôli tomu, čo sa stalo na predchádzajúcej ceste.

Marek však nakoniec dokázal napraviť svoj vztah s Pavlom, pretože v 2 Tim 4, 11 apoštol napísal: „Marka zober a privied' so sebou, lebo mi je veľmi užitočný na službu.“

K tomu treba pripočítať skutočnosť, že Marek mal veľmi blízko k Šimonovi Petrovi, pretože Peter ho označil za svojho syna (pozri 1Pt 5, 13). Marek nakoniec napísal evanjelium, ktoré nesie jeho meno.

Mnohí sa vlastne domnievajú, že Evanjelium podľa Marka nadiktoval Peter (a ja s tým súhlasím), čo znamená, že je to vlastne Evanjelium podľa Petra. Marek bol však zároveň svedkom Ježišovej služby.

Ked' Pánov anjel vyslobodil Petra z väzenia, Biblia hovorí, že Peter sa objavil v Markovom dome, kde žil so svojou matkou Máriou (pozri Sk 12, 12).

Marek bol v epicentre mnohých neuveriteľne významných biblických udalostí. Áno, v istom okamihu mal obrovský neúspech, ale znova sa rozhadol a skončil ako autor evanjelia v dobnej viere. To je dosť veľký rozdiel.

Možno sa ti v živote niečo nepodarilo. Možno si urobil niečo, čo ťutuješ, vykašal si sa na záväzok, ktorý si dal, alebo si prepadol vo viere. Vedz nasledovné: Tvoj neúspech sa v skutočnosti môže stať novým začiatkom. Tvoja skúška sa môže stať svedectvom.

Greg Laurie

MODLITBA

Modlitba, napsaná Antoinem de Saint-Exupérym, v jednom z nejtěžších období jeho života.

„Pane, nezádám o zázraky, ale žádám o sílu na každý den. Nauč mě umění malých kroků.“

Udellej ze mě člověka všímavého a citlivého, abych se dokázal zastavit včas a nepropásť to, co je v životě dôležité.

Nauč mě, jak zvládnout čas, který mi byl dán. Dej mi moudrost, abych dokázal rozlišit, co je prvořadé a co až druhořadé.

Pomoz mi pochopit, že myšlenky mi nepomôžou. Žádne premyšlení o minulosti, žádne premyšlení o budoucnosti. Pomoz mi byt tady a teraz, abych bral tento okamžik ako ten nejdôležitejší.

Zachraň mě před naivní vírou, že všechno v životě by mělo jít hladce a snadno. Dej mi jasné na vědomí, že ve složitosti, v porážkách, pádech a selháních je síla, díky které můžeme růst a dospět.

Připomínej mi, že naše srdce často argumentuje rozumem.

Pošli mi v pravý čas někoho, kdo má odvahu říct mi pravdu, ale říci ji zároveň s láskou.

Vím, že spousta problémů se vyřeší sama, tak mě prosím nauč trpělivosti.

Víš, jak moc my lidé potrebujeme přátelství. Nech mě být hodně tohoto nejkrásnejšího a nežného daru.

Dej mi bohatou představivost, abych někomu dokázal poskytnout potřebné teplo v tu pravou dobu a v pravý čas.

Udellej ze mě člověka, ktorý bude vždy vědět, jak se dostat k těm, ktoré jsou už úplne „na dně“.

Zachraň mě před strachem, že mi něco v životě unikne.

Dej mi nikoliv to, co si přejí, ale to, co opravdu potřebuju.

Bože, nauč mě umění malých kroků.“

OBNOVA POSLANIA

Aké je dnes moje poslanie?

Pokúsme sa svoje poslanie stručne pomenovať.

Je toto moje poslanie aktuálne?

Ak sa pozrieme na život Pána Ježíša, môžeme pozorovať, že svoje poslanie uskutočňoval od raného veku, ale rôznymi spôsobmi.

Ako dieta dorastajúce v mladého muža sa podriadaval svojim rodičom a minimálne raz ohúril znalcov Písma.

Ked' začal verejne pôsobiť, svoje poslanie uskutočňoval voči pospolitému ľudu tak, že hovoril v podobenstvách, v príbehoch.

Avšak iným spôsobom uskutočňoval svoje poslanie voči osloveným nasledovníkom – učeníkom,

iným spôsobom voči farizejom, a zasa iným voči tým, ktorí sa pohybovali na okraji spoločnosti. A predsa to bolo vždy o tom istom: o pokání, odpustení a prijati Krista ako svojho Spasiteľa pre všedný deň a pre večnosť. A o zvestovaní dobré správy – evanjelia ďalej, a to rôznym spôsobom.

Apoštol Peter, s odstupom času od priameho spolužitia s Kristom, o poslaní kresťana píše:

„Koniec všetkého sa priblížil. Budte teraz rozvážni a triezvi, aby ste boli pohotoví modliť sa.“

Nadoušetko majte vytrvalú lásku jedni k druhým, lebo láska prikrýva množstvo hriechov.

Budte navzájom pohostinní, bez šomrania.

Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijal.

Ked' niekto hovorí, nech hovorí slovami, ktoré mu dal Boh, ked' niekto slúži, nech to robí silou, ktorú dáva Boh, aby bol vo všetkom oslavovaný Boh skrze Ježíša Krista! Jemu patrí sláva i moc na večky vekov“ (1 Pt 4, 7 – 11).

Nuž tak aké je moje poslanie?

V čom potrebuje moje poslanie obnovu?

tk

V životě mě provází verše z žalmu 37, 4–5:
**„Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce.
 Švou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude
 jednat.“**

Pocházím z Chlumce u Ústí nad Labem, z učitelské rodiny a většina mého dětíství byla spojena s obdobím komunistického režimu – omezení, strach, nespravedlnost i vězení, kterou na sobě pocítil nejcitelnější můj dědeček. Přesto jsem s maminkou vytváře chodila do kostela a chtěla zjistit, zda to, o čem tu kněz mluví, je pravda. Časem jsem se dostala do společenství Církve bratrské, kde byl tehdejším kazatelem Daniel Fajfr a kde jsem v osmnácti letech pochopila to, co jsem stále slýchávala: že Ježíš Kristus zemřel za nás lidí, a že to platí i pro mne, pro mou osobu! A tehdy se mi otevřely dveře pro oboustranný vztah s Ním.

Ale cesta byla ještě dlouhá a potřebovala jsem hodně pracovat sama na sobě, řešit svou neklidnou povahu, nánoсы své minulosti a hlavně začala upřímně odpouštět. Během této doby jsem se vdala za velice milého a obětavého muže, který je mou velikou podporou (a kromě svého technicky zaměřeného zaměstnání se stará i o budovu Církve bratrské v Ústí nad Labem). Narodily se nám čtyři děti, které v sobě postupně probouzejí obdarování pro svá budoucí zaměstnání a službu Bohu.

Já sama jsem od konce mého studia na ústecké univerzitě učitelkou prvního stupně. Nejprve jsem učila ve dvou státních školách a po narození dětí jsem se rozhodla učit je celý první stupeň doma v rámci domácího vzdělávání. Paralelně tomu začala u mladých křesťanských rodin vznikat touha po místní církevní škole. Dlouhá léta to jen tak probublávalo, nebyl, kdo by se toho ujal, až jsem se nakonec s důvěrou v Boží pomoc tohoto projektu chopila. A opravdu, po prvních peripetiích s úřady a hledáním vhodných prostor začala Křesťanská základní škola Karmel svou oficiální činnost 1. 9. 2018

TRVALÁ VĚDAKA

„Dobroček Hospodinovi, moja duša, celé moje vnútro jeho svätému menu! Dobroček Hospodinovi, moja duša, nezabúdaj na nijaké z jeho dobrdení!“

Ešte stále doznievajú v nás spomienky na situácie, radosti a žiale, ktoré sme prežívali v minulom roku; úspechy v zamestnaní, svadba, narodenie dieťatka, prospech detí a vnúčat, pekná dovolenka, nový byt... Ale aj problémy v zamestnaní, choroby, nedorozumenie v manželstve, problémy s deťmi, odchod milovanej osoby... Možno sme sa neraz pýtali: „Prečo, Pane? Prečo práve ja?“ Ak vieme, že sa nič v našom živote nedeje bez Božieho zásahu a Jeho vôle, tak sme otázku zmenili a v pokore sme sa pýtali: „Pane, čo ma chceš naučiť touto situáciou?“ Iste sme dostali odpoved a dokázali sme spočinúť v tom, čo sa diaľo a uplynulý rok sme ukončili s vďakou za nekonečnú Božiu milosť a lásku.

Dni plynú a my stojíme na prahu ďalšieho roka. Ako sa budeme pozerať a prijímať to, čo dni nového roka prinesú? Nechajme sa inšpirovať kráľom Dávidom, ktorý napomína sám seba týmto slovami: „Dobroček Hospodinovi, moja duša, nezabúdaj na nijaké z jeho dobrdení!“ Kedž žalmista dobrorečil Hospodinovi, nebolo to preto, že by sa mu vždy dobre darilo. Aj on prežíval ľahké chvíle, ale kedže vedel, že človek rád zabúda na dobrodenia, ktorými ho Pán Boh obohacuje, vyzýva

(zřizovatelem je Sbor Církve bratrské v Ústí n/L). Škola byla vlastně takovým mým dalším dítětem a pečovala jsem o ni čtyři roky, pak jsem ji z různých důvodů předala dál. Škola propojuje zaměstnance a děti různých ústeckých církví, je misijním polem pro děti a rodiče z nekřesťanského prostředí; nechtěj si ji Bůh používat dál ke svým záměrům.

Jsem člověk, který se rád učí a tvorí. Baví mne kreativně pracovat s dětmi, a tak to stále dělám, propojovat výuku ve vzájemných souvislostech a spolupodílet se na utváření charakteru žáků. Mám to štěstí, že opět v křesťanské škole.

Ve směřování mého současného života mě především ovlivnil a povzbudil bývalý administrátor našeho sboru CB UL Pavel Plchot. Uvědomila jsem si, nakolik je pro mne v životě důležitá důvěra ze strany druhých pro to, co já dělám. Snažím se také budovat ve věře a důvěře Bohu, v poznávání Jeho cesty pro můj život, abych dělala, co chce On, nejen co je obecně dobré. Dávala Mu prostor k proměně touhy mého srdce v tu Jeho, neboť On pak jedná – viz žalm výše. Je potřeba dávat Mu svůj čas, zůstávat s Ním v modlitbě s osobní přítomností nás obou a sytit se Jeho slovem v Písmu.

Kam mně Bůh vede? Kromě směrovky „↑ K BOHU“ a k péči o svou rodinu mám vedle učitelské pozice našlapnuto ke spolupráci s křesťanským Rádiem 7 (TWR). Je to úžasné další misijní pole, aby mohl Bůh promlouvat k usím a srdcím lidí. Je to smysluplná práce s rozséváním evangelia. Věřím, že Bůh uschopuje člověka k věcem podle Jeho vůle, k čemuž uschopní i mne zde.

sám seba, aby bolo jeho srdce naplnené vďakou. Skúsme to aj my spolu so žalmistom v tomto nadchádzajúcom roku. Cvičme sa v každodennej vďačnosti, lebo vďačné srdce je Bohu oddané a spokojné. Apoštol Pavol pripomína svojmu duchovnému synovi Timoteovi, že: „*Velkým ziskom je však zbožnosť spojená so spokojnosťou*“ (1Tim 6, 6). Zbožnosť a spokojnosť dosiahneme len tým, že budeme dobrorečit nášmu Pánovi za všetko, čo príde do nášho života, preto si častejšie pripomíname spolu so žalmistom: „*Dobroček Hospodinovi, moja duša!*“

E. Pribulová

Cena Rozsévače

Mili čtenári Rozsévače, zdravíme vás v roce 2023 a děkujeme vám za přízeň a věrnost Rozsévači, kterou jste mu dosud věnovali. Všichni kolem sebe sledujeme zvedající se ceny zboží a služeb. I Redakční radě Rozsévače bylo označeno zvýšení cen za materiál a tisk časopisu. Z tohoto důvodu jsme byli nuteni upravit cenu Rozsévače na 26 Eur/ SR a 650 Kč/ ČR/rok. **V této ceně je již zahrnuto i poštovné.** Věříme, že i v roce 2023 zachováte svoji přízeň časopisu, který si Pán Bůh chrání více než 100 let, provedl ho nelehkými časy. Jsme Pánu Bohu velice vděční za Jeho požehnání.

red.

OSOBNÍ SVĚDECTVÍ JINDŘICHA NOVOTNÉHO

Jindřich Novotný se narodil v Řešetově Lhotě u Náchoda do rodiny malého rolníka a obchodníka s plátnem, také však rychtáře a starosty této vesnice, dnes části obce Studnice. Otec často jezdíval do Prahy za obchodními záležitostmi a tam se v kavárně Karla Romanovského potkal s uvědomělými Čechy a doma o této setkání vyprávěl. Povzbuzoval tím představivost svého syna a jeho touhu po poznání. Pokud jde o náboženské vyznání – formálně byl Hynek Novotný katolík, ale smýšlením evangelík. A maminka – ta si pří především přála, aby její syn byl „bohulibý“. V takovém prostředí mladý Jindřich vyrůstal.

V padesátých letech bylo v Řešetově Lhotě náboženské hnutí a mnoho katolíků přestoupilo do evangelické církve Augsburgského vyznání. Mezi nimi i Jindřichův otec a další jeho příbuzní. Nové, duchovně hlubší hnutí, nastalo však na Náchodsku až v letech šedesátých. Nyní již nešlo o opuštění katolické církve a přestoupení do jiné. Šlo o osobní vztah, o poznání a vyznávání hřichů a **osobní víru v Ježíše Krista**. Vůdci postavou tohoto hnutí byl Jan Balcar. Mnozí mu nerozuměli, když je učil znát hřichy a vyznávat je. Bylo to něco zcela nového. Jindřich Novotný vyznává: „*I já jsem byl zasáhnut tímto hnutím a chodil jsem na Hájek k Balcarovi do shromáždění* (pěšky to bylo z Řešetovy Lhoty do Hájku, osady Radechové asi 10 km). *V 18. roce přestoupil jsem k církvi reformované (Reformovaná církev evangelická helvetského vyznání), poněvadž to byla církev, která Slovu Božímu stála nejbližše.*“ Dále Jindřich Novotný popisuje: „*V roce 1864 poznovu přišlo do Čech probuzení ze strany Herrnhutské a probuzení z okolí náchodského vstoupilo ve styk s nimi. Veliký dojem učinilo na mne kázání br. Hartwiga z Čermné, ač mluvil česky velice chyběně.*“

(Vilém Hartwig se narodil v roce 1830 v kladském městečku Friedersdorf, dnes Ležice. Narodil se v katolické rodině. Po dokončení povinné školní docházky šel do učení. A tam, u svého mistra, poznal učení Jednoty bratrské a stal se jejím členem. Zapojil se do služby a byl jednotou určen za cestujícího kazatele. V roce 1863 byl poslán do Čech. Při cestě po Čechách se dostal do Čermné. Založil zde malý sbor Jednoty bratrské a také sirotčinec pro osiřelé chlapce.)

Bratr Hartwig kázal na text Jan 16, 7 – 11. Jasné zdůrazňoval vykoupení skrze krev Pána Ježíše. V mém nitru nastal boj. Nemohl jsem uvěřit, že mi budou hřichy odpustěny. S nikým jsem o tom nechtěl mluvit, jen v nitru mému byly veliké nesnáse. Tím více jsem se modlival. Až konečně jednou zablesko světlo v mému nitru. Bylo to v noci. Šel jsem za vozem po silnici k Červenému Kostelu, na místě, kde se říká „U kríku“, a uveril jsem, že jedně skrze Syna Božího dosáhnou odpusťení hřichů. Jako by někdo ke mně promluvil: „Kdyby bylo odpusťení hřichů bez této oběti, nebyl by Pán Bůh spravedlivým soudcem.“

Mnozí to jistě také znají – v Jindřichovi nastaly pochybnosti, zda on osobně má podíl na této milosti. Cítil, že je příliš velký hříšník, pro něj tato milost není. V takových chvílích si připomínil verš: „*Věrná je tato řec a vselíjak oblíbení hodná, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby hříšné spasil, z nichž já první jsem.*“ A Jindřich se chopil této pravdy, jako se chytá tonoucí – jak sám vyznává. A v této chvíli můžeme v jeho zápisích číst nádherné vyznání: „*Má duše nabyla pokoje, který potrvá až podnes, kdy mi je šedesát dva let.*“ A na tento text kázal Jindřich při své první službě, tehdy v Bartolomějské ulici v roce 1874.

Když Jindřich přijal Pána Ježíše za svého Spasitele, nemohl o tom mlčet. Zapojil se do služby, pomáhal Janu Balcarovi a působil mezi mládeží ve svém bydlišti. **„Tak poznal jsem Pána začal připravovat ke službě,“** vyznává bratr. A byla to opravdu Boží cesta. Jeden člověk z Čermné, kolportér Biblí, vyzval Jindřicha, aby navštívil při svých cestách za obchodem

do Prahy biblický sklad bratra Stahlschmidta na Václavském náměstí. Tam se Jindřich seznámil nejen se svou budoucí manželkou – jak už z dřívějších článků víme – ale také s jakýmsi panem Reuterem, reditelem velké cihelny na Smíchově.

V této cihelně se konaly vždy v neděli dopoledne pobožnosti. (Pravděpodobně cihelna Skalka, součást velké Daubkovy cihelny, dnes jsou v tom místě sady Na Skalce. A v městech Daubkovy cihelny stojí dnes Sborový dům J. A. Komenského Českobratrské církve evangelické a Husův sbor.) Pobožnosti se konaly také v bytě bratra Stahlschmidta a Jindřich se rád, pokud byl v Praze, zúčastňoval bohoslužeb na obou místech. V cihelně občas i posloužil kázáním, rád vzpomínal na tu dobu např. i při schůzkách mládežnického spolku.

Nedaleko skladu bratra Stahlschmidta, v Krakovské ulici č. 9, bydlel misionář Skotské svobodné církve Adrian van Andel. Adrian van Andel položil jednou po pobožnosti Jindřichu Novotnému otázku: „*Kdyby byly prostředky, šel byste na misijní ústav připravovat se pro misijní práci?*“ A Jindřich tehdy odpověděl „*Ne!*“ Vždyť co by řekl otec, že nechce převzít jeho živnost a stát se obchodníkem? I když nějakou dobu před touto nabídkou již uvažoval o tom, že se stane kazatelem! Ve své skromnosti a opravdovosti však tyto myšlenky považoval za pokušení a přílišnou pýchu. A snad i nevděčnost. Vždyť jako obchodníkovi se mu dařilo velice dobře. Vzpomíná, že v té době – v letech 1869 až 1870 – se mu podařilo dokonce ušetřit si prvních tisíc zlatých, to prý bylo nejtěžší, ten první tisíc. A navíc – uvažoval tehdy mladý Jindřich – je přece v Čechách dost mužů, kteří by takovou nabídku ochotně přijali. A on může dál pracovat, slušně vydělávat a finančně přispívat na Boží království. Ovšem klid do srdce Jindřichovi toto uvažování nepřineslo.

A potom přišla taková zvláštní neděle – pro ostatní možná obyčejná – kdy misionář Adrian van Andel kázal v Klementské ulici a přítomný byl i Jindřich Novotný. Van Andel mluvil o Jidášovi, říkal, že Jidáš si myslí, že Pán Ježíš je mocný, On se vymáni zas z rukou neprátele, nic se mu nestane a on, Jidáš, může „pěkně strčit do kapsy 30 stříbrných“. Toto kázání se Jindřicha velice dotklo. Ríkal doslova: „*Připadal jsem si podobný Jidášovi být. Já si také myslel, že Pán svou mocí si v Čechách své dílo povede, anž bych já musel svého výnosného obchodu zanechat.*“ Ten večer se Jindřich rozhodl, že „*je hotov jít kamkoliv, jen když Pán to chce.*“

Dnes víme, jak významné bylo toto rozhodnutí. Bratr odešel studovat do Švýcarska, na teologický seminář v St. Chrischona. Po ukončení studií v roce 1874 začal pracovat jako evangelista Americké misijní společnosti v Praze. Už v této době se několikrát setkal s policejní radou Dederou – to jméno známe především z jeho pozdějšího působení. Při prvním setkání prý byl pan rada rozrušen a ptal se Jindřicha, co che v Praze dělat. On mu odpověděl: „*V rámci císařských zákonů účinkovat pro království Boží.*“ A policejní rada reagoval: „*Kdybych mohl, hned bych vás poslal do blázince.*“ Ano, Jindřich Novotný se stal „bláznem pro Krista“.

Domnívám se, že čtenáři dobře znají další působení bratra Novotného. Víme, že z působení bratra van Andela, misionáře Clarka, Adamse a dalších vznikla Svobodná církev reformovaná a Jindřich Novotný se stal jejím kazatelem. Přídám však několik drobností. Při studiích na Free Church College v Edinburku se Jindřich Novotný poprvé setkal s baptisty a měl možnost slyšet kázání např. C. H. Spurgeona nebo D. I. Moodyho. Bratr usilovně studoval Bibli a hledal odpověď na otázku křtu dětí.

Vyznává ovšem, že hľadal spíše potvrdenie správnosti takového krtu. Ano, požehnané sloužil v cirkvi, ktorá uznávala krest deti. Kdyby se dal pokrýt, musel by tu toto službu opustiť? Brat se nebál o životy, měl dům ve Vršovicích a mohl si tam otevřít obchod a vrátit se ke svému původnímu povolání. Myslel však na všechny ty boje, které prožil, než se rozhodl pro službu evangelisty. Jíž z dřívější doby, od návratu ze studií v Edinburku a službě v Bartolomejské ulici, se Jindřich Novotný znal s bratrem Meereisem. Ten ho seznámil s na vyznání víry pokrýtními křestany v okolí Hleděče. Bratr vyznává: „Začal jsem dávat průchod pravdě křtu sv. Pojal jsem myšlenku zařídit v Praze sbor, kde by otázka křtu zůstala volnou.“ A skutečně došlo ke zřízení takového sboru. Bratr se rozešel s americkými misionáři Adamsem a Clarkem (nejen kvůli otázce křtu, ale i dalšího působení amerických misionářů v Praze) i se Svobodnou reformovanou církví a najal pro schůzky nového společenství místo na Staroměstském náměstí. Sboreček měl sice jen několik členů, byl ovšem podle bratrových slov životoschopný. Část potřebných finančních prostředků dostali i od spolku Betanie (nejdůležitější spolek Svobodné církve reformované, jehož činnost byla legalizována činnost církve v této době). Bratr Jindřich kázal ve svém novém sboru o křtu na vyznání víry. První kázání na toto téma byla podle Sk. 8, 26–40. Bratr vyznává, že při přípravě pocítil takovou radost a naplnění, že podobné chvíle zažil málodky. Ale nikdo z jeho posluchačů o takový křest neměl zájem. I když byla zaseta první semínka, protože jména některých členů tohoto sborečku nacházíme později mezi jmény členů Pražského sboru u věr pokrýtných křestanů, např. manželé Burdovi a sestra Sternberková.

Pán Ježíš však bratra vedl dále. Bratr byl pozván do Lodže do baptistického sboru a po rozhovorech a modlitbách byl dne 12. února 1885 na vyznání víry pokrýten kazatelem Ondrou. Po křtu sloužil bratr Novotný kázání v několika polských sborech – v Lodži, Zelově, Žyrardově, Varšavě, Kičině, Radavčiku, Zezulínu a Jučkovicích (pozn.: pravopis podle zápisů br. Novotného). Protože bratr v Polsku již věděl o obdarování bratra Novotného, chtěl, aby se stal kazatelem některého z jejich sborů. Bratr by tam měl veliké „pole působnosti“. Problém byl však ve skutečnosti, že v Polsku nesměl v té době kázat cizinec, pokud nedostal potvrzení od úřadu. Bratr v Polsku chtěl žádat úřady o toto potvrzení

VIDĚT NEVIDĚNÉ CO NEBO KDO MI NAHÁNÍ STRACH?

Jan, ktorý zapsal své zjevení, měl dar, vidět neviděné. O to, co viděl, se s námi podělil. Ne, že bychom z toho byli dvakrát moudří. Ono takové vidění ve vytržení Ducha málodky přichází v jednom balení s vysvetlivkami. Mimo to Jan nechtěl, aby jeho kniha byla každému srozumitelná na první čtení. Měl k tomu dobrý důvod. Psal ji totiž v době, kdy byli křestané tvrdě pronásledováni římskými císaři. Jan měl sice větší „štěstí“, než mnoho jeho bratrů a sester, kteří za svou víru zaplatili životem. Ale ani on nepsal z pohodlí své pracovny, ale z vyhnánnství na ostrově Patmos, v moři, mezi dnešním Řeckem a Tureckem. Tam dovedlo pronásledování jeho. Zda křestany pronásledovali císař Nero, nebo Domitian není až tak důležité. Byla to pro ně zkrátka dosti těžká doba. Se situací tehdejších křestanů se my, zde, těžko můžeme srovnávat. V ohrožení života kvůli své víře nestojíme. Což ovšem neplatí pro křestany v některých oblastech světa a mnozí z vás by ostatně mohli barvitě líčit, jaká omezení a v některých případech i nebezpečí znamenalo hlásit se k církvi za komunismu. Dnes nám kvůli naší víře žádné bezprostřední nebezpečí nehrozí. To spíš narazíme na úplný nezájem. Že bychom ale žili ve snadné době a bez svých velkých nebezpečí, to se říci také nedá.

Každá doba má svoje nebezpečí. V každé době nahání strach někdo, nebo něco jiného. V tom je Jan nadčasový.

a povolat bratra Novotného za kazatele v Lodži, v Jučkovicích nebo Radavčiku. Přišla i nabídka ke službě v Planici v Sasku nebo ve Vídni. Bratr však toužil sloužit v Čechách, toužil shromáždit ve své vlasti rozptýlené na vyznání víry ponořením pokřtěné věřící a s nimi hlásat Boží pravdu. A tak se s ním bratři v Polsku rozloučili, požádali br. Meereise aby ho doprovodil, a přislíbili mu pro službu v novém sboru finanční příspěvek ve výši 300 rublů ročně.

A tak se dne 24. března 1885 sešlo ve jménu Páně u bratra Cinekra v Hleděbezi několik bratří a sester“ ... to už však známe.

Vidíme, že cesta bratra Novotného nebyla snadná. Prožil mnoho bojů, nejistoty, těžkých rozhodování. Pán mu však dal vždy sílu jít dál. A dal bratrovi i věrné pomocníky. Např. bratra Bergemanna z Pruska (jeho jméno směl brat Novotný prozradit až po jeho odchodu na věčnost), který přislíbil finanční prostředky na činži, pokud brat Novotný najme na Vinohradech místo pro shromáždění, což brat učinil a najal místo v Hálkově ulici č. 52. Možná budou zajímavá následující slova kazatele Novotného: „Tenkrát byla svoboda velice obmezena a chtěl-li jsem najati místo pro shromáždění, musel jsem udělat, že to je bý p. Králička. On tam opravdu bydlil i spal. Policejní inspektor osobně se přišel do bytu přesvědčit, zda tam p. Králiček opravdu bydlil.“ A stejný bratr přislíbil také finanční prostředky na služné pro pomocníka. Bratr Novotný si vyhlédl za svého pomocníka právě Václava Králička, tehdy mladého zaměstnance vinohradské hasičské stanice. A později kazatele v Praze, v Roudnici nad Labem a v Chicagu a po určité době i v Brně, zakladatele, prvního učitele a profesora baptistického semináře v USA, a nakonec osobního poradce prezidenta Masaryka.

Pán Bůh je věrný a žehná tam, kde je upřímná víra a touha. A tak zde dnes může žít, pracovat, sloužit „Bratrská jednota baptistů“. Ne díky bratu Novotnému, i když na něho s vděčností vzpomínáme. Díky Pánu Ježíši, který bratra vedl, dával mu moudrost, žehnal mu. A který, věřím, vede i nás a žehná nám.

Podle písemného svědectví Jindřicha Novotného ze srpna 1908 zpracovala Slavomila Švehlová

ROZHовор S KAZATEĽOM M. MIŠINCOM

Stať sa kazateľom je veľké rozhodnutie. Aspoň v mojich očiach. Ako si prežil povolanie do služby?

Primárne mojim zameraním počas štúdia teológie v Banskej Bystrici bola možnosť byť misionárom, ktorým som sa stal po ukončení teológie v mojom rodnom meste – v Banskej Štiavnicki. Pôsobil som tam takmer sedem rokov na revitalizácii tejto miestnej stanice zboru Tekovské Lužany, ktorá sa v danom období rozrástla natolik, že sa rozhodla osamostatniť a byť plnohodnotným zborom. S tým akosi prirodzene vystala aj otázka možnosti mať kazatela, do čoho som bol daným spoločenstvom aj povzbudzovaný.

Po zvažovaniacach a modlitbách, pričom som si aj sám uvedomil záchrak toho, že predsa je len možné „byť prorokom aj vo vlastnej domovine“, som videl za tým Božieho pôsobenie, a tak som bol vtedajším tajomníkom Rady BJB Jozefom Kulačíkom inštalovaný za kazatela zboru v Banskej Štiavnici.

Kto z ľudí ťa najviac ovplyvnil na ceste stať sa kazateľom?

Myslím, že všetko sa začalo stretnutím s Jaroslavom Polohom – kazateľom v Tekovských Lužanoch, s ktorým som rád chodil navštěvovať naše miestne stanice a robil mu spoločnosť. Neskôr sa tam stal kazateľom Alexander - Šaňko Barkoci, čo bolo obdobie mnohých zmien tak v spoločnosti, ako aj v mojej dospievajúcej mladíckej osobnosti. Návštěva vásničí, mládežníckych konferencií či samotné modlitby za ľudí sprevádzané „vyslobodením z hriechov“, fyzické uzdravenia či „nové stvorenia“, ktorými sa ľudia pod vplyvom Šaňkovho kázania a pôsobenia Ducha Svätého stávali, vryli hlubokú stopu do môjho srdca. Povedal som si: „Toto chcem aj ja!“ a rozhodol som sa pre štúdium teológie. Samozrejme, že počas štúdií na škole toto moje rozhodnutie umocnili najmä dvaja vzácní učitelia a bratia: Pavle Cekov, ktorého entuziasmus a nadšenie pre záchrannu ľudí boli neprehliadnutelné a Pavol Hanes, ktorý ma naučil milovať Božie slovo a dal mi možnosť zaujať prítomnosť Boha v ňom, t. j. že Kristus je sám tým Slovom.

Kto je tvójim vzorom teraz (kazateľ, učiteľ, filozof v zmysle, od koho rád čerpáš, aké knihy rád čítaš, koho kázne rád počúvaš)?

Ako každý človek potrebuje profesne rásť a „byť rozladený“, tak aj so mnou to nie je inak. Pravdupovediac tých ľudí, ktorími sa nechávam inšpirovať, je viac – čo je umožnené cestovaním a návštěvami rôznych spoločenstiev, ako aj tým, že dnes v tej plejáde virtuálnych možností máme prístup takmer „všade“. Avšak veľkým povzbudením nadálej pre mňa na našej slovenskej pôde zostávajú kázne a príhovory Pavla Hanesa – tiež Dannyho Jonesa či Martina Jurču (kazateľ ČB v Prešove), ako aj niektoré vstupy od Daniela Pastirčáka. Z tých „cezpoľných“ ma pomerne dosť oslovujú: Craig Groeschel, Bill Hybels, Jerry Rooth, ale aj Rick Warren. Samozrejme sú tu klasicí, ktorími sa neustále inšpirujem, ako napr. Alois Adlof, C.S.Lewis, Francis Schaeffer či A. W. Tozer.

Koľko rokov si už kazateľ a v ktorých zboroch si túto funkciu vykonával?

Ako som spomíнал, kazateľom som sa stal (v najkrajšom meste na Slovensku) v Banskej Štiavnici v roku 2002, kde som pôsobil zhruba 7 rokov (1998 – 2005). Potom som dostal pozvanie od cirkevného zboru v Bernolákove, ktoré sme

s mojou Darinkou prijali a prestáhovali sa na západné Slovensko. Tu som (s jednou prestávkou) pôsobil zhruba 10 rokov (2005 – 2015), no a nakoniec sme „zakotvili“ v cirkevnom zboru BJB Viera v Bratislave, kde pôsobím od roku 2015 (v súčasnosti ako druhý kazatel spolu s mojím spolubojovníkom Michalom Kevickým).

Takže suma sumárum, Pán Boh mi doprial takmer 25-ročnú službu kazateľa v troch našich spoločenstvách BJB.

Čo máš na tejto práci najradšej, alebo čo ti dáva ten pocit, že má zmysel?

Povahovo som sangvinik a srdcom misionár – takže sa teším, pláčem, skáčem, ked vidím ľudí, ktorí kapitolujú pred Kristovou nekonečnou láskou a Jeho odpustením... asi ma nič tak „nenakopáva“, ako môcť byť použitelný v Božích rukách pre záchrannu či privádzanie ľudí späť k Bohu. Srdcom som mladý, preto som pôsobil 7 rokov aj ako učiteľ náboženskej výchovy v Cirkevnej základnej škole Narnia Bratislava a som aj členom našho mládežníckeho tímu (Teenzone teamu), pretože vidím nesmierny potenciál v mladých, ktorí môžu zasiahať svoju generáciu práve svojimi premenenými životmi. A preto aj rád kážem, aj keď si myslím, že sú na to obdarovanější ľudia, lebo jedine Božie slovo má moc zmeniť ľudské srdce a urobiť ho prístupným pre Pána Ježiša.

Čo je pre teba najtažšie?

Najtažšie? ... zrejme udržať samého seba správne nasmerovaného – popri desiatkach rôznych vecí, úloh a možností sa udržať v kurze, do ktorého ma Boh volá, a zotrvať v ňom. O našu pozornosť sa uchádza veľa záležitostí či naliehavostí vecí, ktoré je potrebné neodkladne vykonátať, a nechávame sa stiahnuť a unášať prúdom toho, čo beží, prúdom priemernosti. Neraz zamieňame to, čo je podstatné, za to, čo nie je až také dôležité, ale je to príjemnejšie. Veľmi by som si želal, aby som sa aspoň priblížil k výroku o královi Dávidovi, že: „Dávid splnil vo svojom pokolení Božiu vôľu a zosnal...“ a mám v tom bázeň.

Mal si niekedy krízu a chcel si si nájsť iné povolanie? Ak áno, čo ti pomohlo zotrvať? Ak by si nebol kazateľ, aké zamestnanie by si mal?

Myslím, že reálne som takúto krízu zrejme nemal, pretože od počiatku môjho povolania do služby až dodnes som zapojený v rôznych pridružených projektoch/práci, kde neraz pracujem aj manuálne. Od pôsobenia v Banskej Štiavnicki až podnes je iný druh práce či už intelektuálneho zamerania (učiteľ) alebo manuálneho (práca na stavbe) pre mňa neodmysliteľný – nesie v sebe totiž balans, a tak mi pomáha zosnať normálny. Tým myslím jednak si udržať duševné zdravie a jednak sa neodstrelníť od reality života. A to sú cenné veci. Čím by som bol – keby som bol?... Zrejme by som mal farmu pod lesom, alebo by som si otvoril cestovnú kanceláriu.

Máš rodinu? Ako to vnímajú a čo je pre nich ďalšké?

S Darinkou sme spolu 24 rokov a máme tri krásne slečny – Ester, Sáru a Miriam. Pravdupovediac, Darinka moju službu misionára brala veľmi nadšene – dokonca sme už mali vybavenú školu v Jordánsku na francúzsky a arabský jazyk, aby sme mohli misijné pôsobenie v horách Tunisu ako Tent – Makeri. To nám vtedy nevyšlo, ale máme nádej, že sa niečo podobné ešte podarí. Moju službu kazateľa už tak veľmi nevítala, pretože sa v danom období na manželku kazateľa nahliadalo ako na „dokonalý vzor“, a to nielen pre ženy v zboru. Navyše tam boli veľké očakávania, z čoho bola nesvoja. Takže sice prijala moje povolanie od Boha, ale v tom svojom nastavení manželky kazateľa zrejme dodnes nespočinula. V mojom povolani mi je však veľkou podporou a vzpruhou. To, čo bude asi najtažšie, je vyvážené trávenie času s rodinou, čo je pri veľkom zboru neustálu výzvu.

Práca s ľuďmi je vyčerpávajúca. Ako oddychuješ a akú psychohygienu si si našiel?

Filip Jandovský

Ako som už spomínať – pracovne sa snažím žiť „dvojity“ život: v cirkvi aj mimo nej. Tými ďalšími podpornými prvkami psychohygieny sú: tráviť čas osamote a v tichu, pravidelne cestovať a spoznávať nové miesta, turistika a hory, dobrá kniha či koncert. Neodmysliteľnou súčasťou týchto vecí je aj pravidelné cvičenie vo fitku a plávanie.

Čo je pre teba ako kazateľa v týchto dňoch najlepšie a najťažšie?

Najlepšie? Stále ďakujem Bohu za slobodu, ktorú v krajine máme. Zvlášť sa teším, že cirkev má možnosť konáť a pôsobiť v našej spoločnosti. Modlím sa za prebudenie v našej krajine a teším sa, že aj nás zbor Viera je zapojený v nejednej z aktivít, v ktorej môže byť Boh predstavený aj okolitému svetu. Teším sa zo zapojenia sa našich členov do podpory zboru vo Volovci na Ukrajine cez prípravu koncertov Bratislava spieva gospel, Fight clubov pre mužov až po varenie a výdaj jedla pre bezdomcov pod mostom Lanfranconim.

Mám radosť z toho, že Boh neustále pozbudzuje ľudí k Jeho dielu.

Najťažšie? Konzum a pohodlnosť kresťanov (zvlášť v okolí BA), ktorý nič ducha spoločenstva. Samozrejme, „odlúčenie“ cez Koronu k tomu prispelo, ale bolo to tu už aj predtým – teraz sa to len viac zvýraznilo. Tiež to, že nám naše pohľady a názory na spoločenské dianie stoja za viac ako vztah s druhým človekom a že z tej našej pravdy sa vytratil rozmer lásky.

Chcel by si povedať niečo, na čo som sa ťa nespýtal?

... ani nie..., ale predsa nás chceme povzbudiť, aby sme zostali v prvom rade normálni, pretože je tu nesmierný hlad po autentickosti kresťanstva. Stále totiž zostávame ako jednotlivci aj ako cirkev jedinými „bibliami“, ktoré sú ešte číta. Budme teda nositeľmi Božích hodnôt a Jeho života. Kto si povedal, že: „v živote sa treba pre niečo zapáliť, pretože v krematóriu už bude neskoro!“ Zapálme sa pre autentickosť – horlime pre Boha, aby Kristus, ktorého svojmu okoliu ponúkame, ľuďom aj chutil.

Rozhovor viedol Ján Szöllőss

V ČOM KONKRÉTNE JE PRE TEBA ZBOR (CIRKEV) AKO ŠIRŠIA RODINA?

Prihľadáme vám několik odpovedí:

PRIJALI MĚ S POROZUMĚNÍM

Jmenuji se Jana Mackovíková, je mi 79 let, mou Boží rodinou je BJB Šumperk, kde jsem 28 let a taktéž patřím z milosti Boží našemu Pánu Ježíši Kristu. Byla jsem pozádána, abych napsala příspěvek na téma: „Proč církev jako rodina.“ Tak tedy, před 28 lety jsem byla pozvána do tohoto společenství církve, přišla jsem, jak se říká, „ze světa“. Až tak úplně doslova to asi není, neboť o Bohu jsem věděla. Navštěvovala jsem v obecné škole hodiny náboženství (v roce 1950 to bylo na školách povoleno). Vyučování se mi moc líbilo, ale podstata spasení byla pro mě mlhavá. Tolik na vysvětlenou. V BJB jsem byla ve svých 51 letech pokřtěna. Bylo to pro mě opravdové narození do nového života s naším Páñem a v obecenství Boží rodiny. Jako o nové narozené dítě, tak se o mě ve sboru starali všichni – sestry i bratři. Bylo to poznávání a vyučování v Božím slově, tradice církve, ale i praktická pomoc při stěhování nebo jinak. Byla to pomoc opravdové rodiny. V mé „minulém životě“ bez Boha jsem velmi chybila. Rozvedla jsem se a tímto ublížila své jedinečné dceři, ale i sobě. Zakoušela jsem bolestnou samotu výčitek svědomí a osobního zatracování. Boží rodina, do které, věřím, mě přivedl Bůh, mě neodsuzovala, ani nekritizovala, ale s porozuměním mě přijala, za což jsem velmi vděčná Bohu i církvi. Každou rodinu spojuje pokrevní dědictví charakterových vlastností, tradice či návyky. Boží rodinu spojuje nejdříž přečet Kristovy kry, prolité na kříži za každého člověka na této planetě, pokud tento dar člověka neodmítne sám o své vůli. Této vzácné milosti od Boha se mi dostalo a mohla jsem přijmout dar víry, pokání, naděje a odpusťení od našeho Pána. S vděčností v srdci se Mu klaním a vroucně děkuji za svou záchrannu a jsem velmi vděčná za všechny sourozence v Kristu, kteří mě s pochopením, trpělivostí a láskou mezi sebe přijali. Chvála Bohu Otci, Synu Ježíši Kristu a Svatému Duchu navěky, haleluja!

Jana Mackovíková, BJB Šumperk

BOH VIE, ČO POTREBUJEME

Nemám súrodencov, som jedináčik a od malička som bola vedená, že všetci v zboru „Sme Božia rodina“, nuž všetci v zboru sú „moje sestry a moji bratia“... úžasné a pre mnohých zo sveta nepochopiteľné.

Mohla som a môžem kedykoľvek prísť do rodiny, ktorá patrí do zboru, som s láskou vždy - aj vo vhodnom, aj menej vhodnom čase prijatá, a takto prijímam i ja bratov a sestry, ktorí prídu k nám.

Aj v zboru máme s niektorými sestrami a bratmi „bližšie“ vztahy, kontakty, viac si rozumieme a to je tiež podobné – tak to pozorujem – ako v telesnej rodine, tak aj v Božej rodine.

Mať Božiu rodinu je dar Boží a Božie požehnanie. Boh presne vie, čo potrebujeme.

Som vďačná Pánovi za brata kazatela, za nás zbor a všetkých členov, za túto „širokú Božiu rodinu“ a u každého sa cítim, „ako doma“...

Jedného dňa, keď sa všetci z našeho zboru a zo zborov na Slovensku i v Čechách „stretneme“ u Pána v nebi, tak to bude „hodne široká“ a požehnaná rodina sestier a bratov. Už teraz sa tešíme, vedľa s mnohými sa „poznáme“ od mladosti a sme Božia rodina... A s tými bratmi a sestrami z „celého sveta“ sa budeme oznamovať pri chváľach našmu Spasiteľovi.

Takto to cítim a prežívam kdekoľvek na Slovensku či v Čechách, keď som v rodine bratov a sestier z BJB, ale napr. i v rodinách členov Bratskej cirkvi. Za túto výsadu Božích detí Božej rodiny som nesmierne vďačná Pánovi.

Jarka Rečníková

MÁM RÁDA OBECENSTVÍ

Vždycky jsem se tešila, když jsme jeli do shromáždění. V dětství to nebylo často, protože bydlíme v místě, kde není sbor. Sbor je pro mne místem, kde se cítím ako doma. Jsem vděčná za kázané slovo, písňu a chvály. Je to místo odpočinutí, požehnaní a zamýšlení se nad Slovem Božím. Má ráda obecenství bratří a sester. Můžeme si vzájemně sdělovat svoje problémy a modlit se spolu.

Ilonka Pospíšilová

CÍTÍM SE MILOVANÁ

Ve sboru velmi pocitujem blízkosť Pána Ježíše Krista, cítím se milovaná, viděná. Ve sboru cítím důvěru, lásku, upřímnost, neostýcháme se podělit o trápení i radosti. Věříme si navzájem a společně, i bez vyzvání, se za sebe modlíme. Zajímáme se jedni o druhé, a to z nás tvoří různorodou, ale milující a tolerantní, povzbuzující, ale zároveň s láskou napomínající rodinu.

Leonka Bednářová

Rozhovor s ředitelem Nakladatelství NÁVRAT DOMŮ

Dnes vám představujeme ředitele nakladatelství Návrat domů, Tomáše Polívku.

Pane řediteli, mohl byste se prosím našim čtenářům krátce představit?

Pocházím původně ze sboru BJB Praha-Vinohrady. Před několika lety jsme s přátele založili ve městečku, kde bydlíme, nedenominaci křesťanské společenství. V BJB mám stále řadu přátel a kontaktů. Moje babička byla velkou fanynkou Rozsévače, takže se mi časopis častokrát dostal do ruky. V oblasti křesťanského publishingu působím od roku 2007, kdy jsem začal pracovat ve vydavatelství Rosa a od roku 2019 pracuji současně i v Návratu domů. Obě firmy jsme prakticky spojily v jedné kanceláři.

Název vašeho nakladatelství už něco signalizuje, ale mohl byste nám prosím říci, proč jste se rozhodli vydávat křesťanskou literaturu? Co vás k tomuto kroku původně vedlo?

Návrat domů byl založen krátce po revoluci v roce 1991. Jeho vize je od začátku velmi podobná vizi Rosy – tedy zavlažit duchovní poušt, která zde zbyla po komunistické nadvládě. Já jsem znal dobře knihy Návratu především jako čtenář. Několik knih z Návratu domů zásadně formovalo moje křesťanství. Takže jsem vstoupil do Návratu především proto, že jsem měl k nakladatelství vztah. A také díky Miroslavu Horovi – to byl končící ředitel, který nakladatelství táhl téměř 20 let přede mnou.

Vaše nakladatelství se mimo jiné věnuje novým vydáním knih Garyho Chapmana. Vytváříte sérii, jejíž součástí je i jedna z Chapmanových nejznámějších knih „Pět jazyků lásky“. Proč jste se rozhodli právě pro tuto sérii?

Gary Chapman je úžasný autor z několika ohledů: 1) věnuje se tématům, které zajímají téma každého člověka (lásku, vztahy) 2) je to otevřeně křesťanský autor, což velmi jasné a zároveň laskavě a nenásilně píše ve svých knihách 3) je světově uznávaný. Součástí našeho poslání je nejen přinášet inspirativní literaturu pro křesťany, ale především dávat zaznít křesťanským hlasům v naší společnosti. Rozhodli jsme se tedy pro to, vytvořit novou edici Chapmanových knih, která bude nejen kvalitním obsahem, ale i zpracováním zajímavá pro běžného čtenáře a najednou zjištujeme, že naše produkce začíná být více zajímavá pro naše partnery v sekulárních knihkupectvích.

Které další knihy jsou ještě součástí?

Těch knih je řada. Některé nové začínáme překládat, některé již u nás vyšly, a my pracujeme na novém, vylepšeném vydání (často s aktualizovanou verzí textu). Mimo „Pěti jazyků lásky“

jíž v této nové edici vyšlo „Sedm podob lásky“ a „Pět jazyků lásky a dětí“. V nejbližší době připravujeme další knihu s názvem: „Pět jazyků omluvy“ a další budou následovat.

Proč myslíte, že vztahy v manželství a rodině jsou v dnešní složité době prioritou?

Vztahy byly vždycky ve všech dobách prioritou. A rodina je plenetec nejužších vztahů. Jestli chcete, aby moje děti mohly poznat Boha jako Otce, nemůžu jim já sám jako jejich fyzický otec ten obraz kazit. Musí u mne najít lásku, aby se jim lépe hledala u Boha. Koneckonců, Bůh sám je ten, kdo žije ve vztahu – ve spojení. Otec, Syn i Duch. Jsou tři a zároveň jeden. Bible je zcela prostoupena tématem vztahů s Bohem a s lidmi. A také evangelium „cestuje po vztazích“. Naše společnost je v mnoha ohledech dnes různě nemocná. A církev na tom zřejmě není o moc lépe. A proto, pokud budeme schopní budovat naše nejbližší vztahy v lásku, tak to možná bude to nejlepší svědectví, které můžeme lidem kolem sebe nabídnout.

Jaké důvody byste označil za největší příčinu rozpadajících se manželství v dnešní době?

Těžko říci, nejsem odborník na tuto oblast. A ani si nemyslím, že je mojí úlohou nějak mravokárně kritizovat společnost. Žijeme ve světě, který je nějak pojmenován hříchem a to se dotýká i nás samotných. Tak to prostě je. Spiše bych řekl, že církev má obrovskou šanci něco světu a dnešní kultuře dát – dát naději. Pán Ježíš v rozhovoru se samařankou v studny vůbec neřeší, kolik měla mužů a jaké jsou její rodinné poměry (i když to v tom rozhovoru zazní, není to myslím jeho hlavní téma). Mluví o VODĚ ŽIVOTA. A já mám pocit, že to je dnes úloha církve, která je na místě Ježíšově. Jen s tím světem – s tou naší „samařankou“ rozebíráme samé druhořadé věci, jako bychom jí říkali, jak žije špatně a jak by měla žít podle naší křesťanské etiky – a přitom nějak zapomínáme na tu ŽIVOU VODU – tedy evangelium.

Jaké jiné křesťanské knihy jsou dnes u vás k dostání? Které byste nám doporučil?

Naprostá většina našich knih jsou knihy s duchovním poslestm. Mimo té vztahové tématiky, kterou reprezentuje mimo Garyho Chapmana a Kevina Lemana také např. Henry Cloud, jsou to knihy ohledně výchovy dětí, praktického života víry, spirituality, leadershipu, beletrie, knihy ke ztištění a biblistika. V poslední době v Návratu domů vyšlo např. nové vydání s názvem: „To nejlepší pro Ježíš slávu“ od Oswalda Chamberse, „Přiběh římského setníka“ od Gary M. Burge, nebo „Beze strachu“ od Maxe Lucada.

Co vám z této práce přináší největší potěšení?

Když se knížka povede. Obsahově, kvalitou zpracování a zároveň se nám podaří knihu představit čtenářům tak, že jsme nejenom spokojeni s naší prací, ale také se dobře prodává a my víme, že se šíří do světa. A pak je samozřejmě nejlepší, když máme zpětnou vazbu o tom, že lidé knihu četli a že je neják osloivila.

Co je pro vás dnes největší výzvou?

Čtení knih má dnes velikou konkurenční v dalších formách zábavy a trávení volného času. Lidé jsou dnes přetížení, unavení a prostě nemají čas či energii. Tohle je naše největší výzva. Nadchnout naše čtenáře či potenciální čtenáře k tomu, aby si ten čas udělali. Aby ho investovali do četby. Asi v prvé řadě do četby Bible, ale také do četby knih, které nám slova Bible prakticky přiblíží pro nás dnešní život.

Kde vaše knihy můžeme zakoupit?

Naše knihy můžete zakoupit v knihkupectví nebo na internetu na www.gimel.cz a www.navrat.cz. Nově začínáme vydávat knihy pro děti pod značkou HISLAND. Na to se moc těšíme, jak se nám tahle nabídka bude pomalu rozrůstat.

Rozhovor s ředitelem nakladatelství Návrat domů, panem Tomášem Polívou, vedla Marie Horáčková

PŘÁNÍ DO NOVÉHO ROKU

Milí čtenáři,
Rozsévač podle Bible (Mt 13, 1–9) rozsévá zrno. To zrno je Boží Slovo, které má moc spasit duše lidí. Věříme, že toto rozsévání měli na mysli zakladatelé časopisu Rozsévač. Měli touhu, stejně jako my, dnešní redakční rada, po šíření Božího Slova a tedy po zasažení co možná nejvíce lidských srdc Pánem Ježíšem Kristem, který se ve své lásce obětoval, aby všichni lidé mohli být zachráněni.

Časopis Rozsévač se i v nastávajícím roce bude dostávat do vašich rukou. Budete ho číst nejen vy, ale máte možnost obdarovat jím i vaše známé, přátele, kamarády, kteří ještě nepoznali Pána Ježíše a které nesete na modlitbách. Můžete tedy i náš časopis použít k šíření Božího Slova spolu s námi. Tím můžeme spolu plnit úkol, který jsme dostali od Pána Ježíše (Mt 28, 18–19).

Dovolujeme si poprát vám a vašim rodinám rok plný Božího pokoje, lásky a naděje. Abyste plní výry vykročili spolu s Pánem Ježíšem Kristem na novou cestu, kterou On má pro nás všechny v tomto roce připravenou. Vždyť Bůh je tak věrný a spravedlivý, že nám odpustil naše hřichy, abychom očistění Jeho svatou krví mohli jednou vstoupit do Božího království spolu s těmi, kterým posloužíme službu lásky.

red

NA NEBI JESTVUJE BOH

„Ale na nebi je Boh“ (Daniel 2, 28).

Nielen neveriace deti na to zabúdajú. Aj Božie deti môžu žiť a rozmyšľať, ako keby na nebi nejestvoval Boh.

Pozeráš sa na všetko, čo stretnieš, vo svetle skutočnosti, že na nebi jestvuje Boh? Uvedomuješ si, že tvoj život neradi náhoda? Uvedomuješ si ako kresťan, že za všetkými vonkajšími okolnostami je Boh?

Být vychovávaný, to bolí. Ak sa to deje prostredníctvom iných ľudí, zdá sa to často nespravodlivé. Nesmieš sa však zastaviť pri tom, čo vidíš očami a rozumieš myslou. Musíš sa pozrieť, čo je za tým.

Na nebi jestvuje Boh.

Ked' je Božie dieťa vychovávané, vychováva ho Boh. Hospodin chce, aby si sa Mu podriadił a prijal Jeho výchovu. Pán sa chce s tebou znova rozprávať. Preto na teba ľahko dolieha Jeho ruka. Nerobí to v hneve. Božia výchova je výsledkom Jeho lásky.

Úžasná útecha uprostred neštastia a biedy je v Slove: Na nebi jestvuje Boh.

Hospodin tā môže vyviest z akýchkoľvek problémov, do ktorých si sa dostal. Urobí to, ak Mu patrí. Hospodin je tvoj Pastier. Dobrota a milosť tā budú sprevádzat po všetky dni tvojho života.

V tme svojich pochybností nemôžeš vidieť, že je Boh na nebesiach. Jediné, čo vidíš, sú tmavé, ľahké mraky nad tebou. Ale za nimi je Pán. Jedného dňa mraky zmiznú, Hospodin sa o to postará. Na nebi jestvuje Boh a vyslobodzuje veriacich zo všetkých ľahkostí.

Musíš pozdvihnut svoju myseľ k Hospodinovi. Musíš utíchnut pred Jeho veľkou mocou. Vždy ju používa na spasenie tých, ktorí Mu patria. Urobí to znova. Pohliadne na teba. Vstúpi do situácie bez ohľadu na to, ako beznádejne veci vyzerajú. Čoskoro príde deň, ked' s radostou budeš volať:

Na nebi jestvuje Boh!

Na zemi je zástup ľudí, ktorí týmito slovami chvália Boha každý deň. Tie isté slová budú volať aj v nebesiach. Si požehnaný, ak patrís do toho davu.

Autor neznámý

POKOJ V JEŽIŠOVÍ

„Lebo sme sa stali Kristovými účastníkmi, ak podstatu, ktorú sme mali na počiatku, zachovávame pevnú až do konca“ (Hb 3, 14).

Nespasený človek zriedka rozmyšla o Bohu. Ale keď sa blíži smrť, začne sa pýtať, či po smrti niečo existuje. Existuje súd, na ktorý sa musí dostaviť každý? Ako to s ním dopadne, ak by k tomu došlo?

Potom sa snaží najst to najlepšie vo svojom živote a rozmyšla, či to bude stačiť.

Odpoved v Božom slove hovorí jasne: Nič z teba samého nemôže prejsť testom pred Bohom. Nikto nie je v Božích očiach spravodlivý. Všetci zhréšili.

Preto nemôžeš veriť ničomu, čo je z teba. Ale môžeš počítať s Ježíšom. Byť spasený znamená dôverovať Mu.

Možno si myslíš, že je to príliš jednoduché. Nechápeš,

ako to môže stačiť na spasenie, no stačí to. Počítaj s Ježíšom a Jeho dielom, nič viac nie je potrebné.

Musíš sa držať tejto jednoduchej dôvery v Ježíša až do posledného dňa.

Veľa kresťanov nepríjima, že táto detinská dôvera v Ježíša je jediným základom spásy v celom kresťanskom živote. Preto vynakladajú celé úsilie, aby boli úspešnými kresťanmi. Ked' to znova a znova končí zlyhaním, hrozí depresia.

Ked' si bol spasený, Ježíšova krv ta očistila od všetkých hriechov tvojho života bez Boha. Ked' si sa stal veriacim, tá istá krv ta očistuje od hriechov v živote s Bohom.

Tvoj kresťanský život ta obviajuje a súdi, ale Ježíš to nerobí. Všetko prikrýva svoju vzácnou krvou. Neexistuje nič, čoho by sa nedotkol svojou milostou.

Preto si zachránený od hriechu, ktorý ta odsudzuje. Nemôžeš nájsť ani žiadne skutky, ktoré by ta zachránilo. Môžeš však v pokoji odpočívať, ak sa spoliehaš na Ježíša. On je tvoj Spasiteľ.

Dôvera v Noho ta osloboďi od seba samého a priviedie k Nemu. Ked' sa ozve pocit viny, súdu a strachu, drž sa Jeho Slova. Búrká sa utíši. Máš pokoj v Ježíšovi. Zostávaš v Ňom.

Hans Erik Nissen

OTEVŘENÁ NÁRUČ

„Král tím by velice potěšen a poručil, aby Daniela vytáhli z jámy. Daniel by tedy z jámy vytázen a nebyla na něm shledána žádná úhona, protože věřil ve svého Boha“ (Da 6, 24).

„Neztrácejte proto odvahu, neboť bude bohatě odměněna“ (Žd 10, 35).

Každý z nás si jistě ve svém životě vzpomene na chvíľu, kdy si podobně ako Daniel pripadal obrazne rečeno jako v jámě lvové. V takovej chvíľi má človek pocit ohrožení s tzv. tunelovým viděním, cítí se ztracený, bezmocný, přepadá ho pocit úzkosti, strachu, obav. Daniel tyto pocity proměnuje. Ví, že Bůh je s ním, a tak se mu nemůže stát nic zlého!

Kolikrát se z Písma dozvídáme, jak lidé zamýšlejí s někým něco zlého, ale Bůh s takovým člověkem zamýšlí dobré (např. Josef a jeho bratři). Brzy se to zlé Boží zásahem promění v dobré. Je zprubována víra člověka a na takovém příběhu je ukázán i Boží záměr a Boží ochrana. Poselství dnešních textů nás vysílá na cestu života. Bůh po nás chce, abychom neztráceli víru, která nás vyzbrojuje odvahou do všech trápení i všech jam a výmolů tohoto světa.

„Pane, dej, atž i v nejtěžších chvílích a zkouškách našeho života nezapomínáme na Tvé Slovo, na Tvou otevřenou náruč, která nás přijme do své ochrany, kdyžkoliv o to poprosíme. Pane, děkujeme Ti za vše, co od Tebe máme. Amen.“

P. K.

S JEŽÍŠEM V KUCHYNÌ

Jak jsem již dříve psala, Pán Bůh se o nás staral v každej situaci. Protože nás bylo doma hodně a tím pádem i mnoho narozenin, potřebovala jsem se naučit nějaké dobré piškotové těsto na přípravu dortů. Byli jsme na návštěvě u mého bratra a švagrová upěkla moc dobrý dort. Těsto bylo lehké a kombinace s nazdobeným vrchem byla moc chutná. Tak jsem hned poprosila o recept. Tento dort je u nás stále oblíbený a pekla jsem ho, už ani nevím, kolikrát. Děti, ani manžel, totiž žádný jiný nechtějí.

Harlekýnový dort

Na přípravu malého dortu do klasické dortové formy potřebujete:

14 dkg pískového cukru,

3 žloutky,

asi 3/4 dcl teplé vody,

2 vrchovaté lžíce kakaa,

3 bílkы - ušlehat sníh,

7 dkg polohrubé mouky.

(Vždy den předem si připravíme Pařížskou šlehačku a dám do ledničky, je to potřebné pro našlehaní. A také si předem uvaříme jíšku do krému. Popis je níže.)

Do větší misky si dáme cukr, žloutky a vodu a vše šleháme do pěny, potom přidáme kakao a mouku. Znovu hezky vymícháme. Těsto by nemělo být moc husté ani řídké. Nakonec přidáme sníh z bílků, který pomalu vymícháme do těsta. Vše nalijeme do vymazané formy. Vymazávám sádlem a vysypu polohrubou moukou. Tak to znám od maminky a nikdy se mi piškot nepřilepí. Kdo by chtěl, tak si může pomoc i vystřílením tvaru z pečícího papíru a vložení do formy. Poté se všechno vymaže stejným způsobem. Po upečení se papír sloupne a těsto není potřhané. Také to tak dělám. Pečeme ve vyhřáté troubě na 180°C a když je dort hezky nakynutý, asi po 20–25 minutách, tak dopékám na 150°C. Peče se dost dlouho, asi 40–45 minut, při pečení se nesmí otevřít trouba. Celé těsto by kleslo. Piškot je hezky nadýchaný a měkký. Po vychladnutí dort prokrojím a promazávám krémem, který si připravím dopředu.

Krém: Do malého kastrálku si dám 30 g másla a 30 g hladké mouky. Po rozpuštění másla a smíchání s moukou vznikne kašička, která nesmí zhnědnout, jenom se propojí máslo s moukou. Potom hned přiliji 1/4 l mléka a za stálého míchání se nám utvoří jíška, kterou si hned vychladím ve studené vodě a stálé míchám. Potom ji zakryji pokličkou a dám do ledničky. Před použitím si vydám jíšku do misky a přidávám tam po kouskách Ramu – asi 200g, anebo jedno máslo. S Ramou není krém tak mastný. Hezky se vylehá ručním šlehačkem. Osladím ho podle chuti moučkovým cukrem společně s vanilkovým.

Tímto takzvaným nastaveným krémem si promažu prokrojený dort a druhou polovinou namažu i na vrchní stranu. Na vrchní zdobení použiji vyšlehanou šlehačku se ztužovacem v bílé barvě a ještě si den předem uvaříme pařížskou šlehačku. Do kastrálku naliji šlehačku a přidám čokoládu na vaření a za stálého míchání ji rozpustím a hned vychladím ve studené vodě a nechám zakrytou v ledničce do druhého dne. Před zdobením ji vyšleham šlehačem a hned stříďavě zdobím, vždy část bílou šlehačkou a část pařížskou, čokoládovou šlehačkou. Dám si je každou zvlášť do dvou stříškách zdobit a nebo stříškacích sáčků. Tak se vše hezky promíchá a vypadá to hezky. Zdobíme podle fantazie. Někdy si na namazaný dort naznačím, kde chcím čokoládovou a kde bílou šlehačku. Potom při zdobení to už nemusím tak hlídat, kde co chci přesné míti. Když zdobím řezy, tak polovinu udělám čokoládovou a polovinu bílou. Někdy mi moje děti říkají, mami, udělej jenom čokoládový dort, zasměj se, ti moji mlsounce... ale to opravdu nejdě. To by už nebyl Harlekýn a té čokoládě se člověk přesýti. Nejlepší je z každého kousek, abychom si toho vázili. Dobrou chut.

Dana Jersáková

PŘEDSTAVENÍ ODBORŮ BJB –MISIJNÍ ODBOR, ROZHOVOR S PŘEDSEDOU VLADIMÍREM ZEMANEM

V měsíci říjnu se v Centru Immanuel na Vysočině uskutečnilo setkání zástupců odborů. Setkání svolali bratři z VV BJB. Připravili nám skutečně nabýtý program.

Nejednalo se o žádný odpočinek na Vysočině, ale o tvrdou dvoudenní práci. Nejen, že jsme se mohli vzájemně víc poznat osobně, což je vždy k užitku, ale každý odbor zde představil jak svoji dosavadní práci, tak konstruktivní plány do budoucna. Tak jsme poznali práci každého odboru zblízka: Misijního odboru, Odboru mládeže, Odboru sester a Odboru pro manželství a rodinu. Dohodli jsme se na představení jednotlivých odborů formou rozhovoru s vedoucími odborů v Rozsévači, aby každý čtenář mohl nahlédnout pod pokličku jednotlivých odborů. V tomto čísle Rozsévače jsme připravili několik otázek pro vedoucího Misijního odboru bratra Vladimíra Zemana (Sbor BJB Vysoké Mýto):

Současnost

Mohl bys nám nejdřív krátce představit celý Misijní odbor, kdo jsou jeho členové a na čem nyní pracujete?

Misijní odbor je v podstatě volná skupina všech lidí, kteří se chtějí nějakým způsobem zapojit do podpory misijní práce v rámci BJB. Tento odbor má však svou radu, která je tříčlenná, a v ní jsou lidé, kteří tento odbor vedou. V současnosti jsou členy David Živor, Pavel Novosad, já a náhradníkem je Igor Gricky.

Plány a cíle

Jaké jsou vaše plány, čeho byste chtěli dosáhnout?

Já osobně dlouhodobě sním o tom, že bych chtěl vidět sbory, které zakládají další sbory. Rád bych viděl třetí generaci sborů. Tedy sbory, které mají své duchovní „vnoučata“. V radě jsou lidé, kteří podobně touží po tom, aby církev rostla nejen početně v jednotlivých sborech, ale aby se také jednotlivé sbory multiplikovaly. Všichni jsou osobně zapojeni v oblasti zakládání sborů.

Protože je to však běh na dlouhou trať, a ne všechny sbory jsou připravené na „plození duchovních dětí“, chtěli bychom sborům pomáhat tam, kde jsou. Některé potřebují pomoc s misijní obnovou, či růstem, některé s potížemi, které přináší zakládání sborů, a věřím, že v budoucnu budou i takové, které budou řešit „problémy“ s třetí generací.

Jak je možné tohoto cíle dosáhnout?

Vidíme, že je potřeba reagovat na to, kde se nyní sbory nacházejí. Potřebujeme vnímat, co jsou překážky, kterým sbory čelí, a hledat možnosti, jak těm, které budou mít zájem, nějak pomoci. Nechceme vytvářet něco umělého, proto je prvním

TÉMY ROZSIEVAČ 2023: CIRKEV AKO BOŽIA RODINA

- 2/23 – Cirkev ako Božia rodina, kde spolu napĺňame poslanie
- 3/23 – Cirkev ako Božia rodina, ktorá je zo živých ľudí
- 4/23 – Cirkev ako Božia rodina, ktorá spolu uctieva Boha
- 5/23 – Cirkev ako Božia rodina, ktorá sa spolu učí, vzdelačá
- 6/23 – Cirkev ako Božia rodina, ktorá spolu nesie evanjelium
- 7-8/23 – Cirkev ako Božia rodina, ktorá spolu nesie bremena

krokem zjišťování potřeb jednotlivých sborů. Jako odbor vnímáme čtyři klíčové oblasti pro rozvoj misijní práce, a v nich bychom rádi našli to, co sbory potřebují.

První je pomoc s obnovou misijního prostředí sborů.

Chtěme napomáhat tomu, aby sbory měly „kulturu milosti“, žily pro velké poslání a nesly ovoce v podobě křtů a nových služebníků. K tomu by mohl pomoci třeba projekt obnova církve.

Za druhé rozvoj misijních vedoucích. Možná se to nezdá, ale misijní práce je hodně o vedoucích. O lidech, kteří dokážou nadchnout nové lidi, udělat změny, aby se nekřestané cítili vítáni, aby jim církev dávala smysl, aby zatoužili poznat Ježíše. Proto chceme pomoci rozvíjet vedoucí misijních skupin, misijních služeb, misijních pracovníků na sborech, zahraničních misionářů a zakladatelů sborů. Rozvoj, vzdělávání či výchova současných i budoucích vedoucích není jednoduchá, ale nese velké ovoce. V této oblasti bychom rádi spolupracovali s Odborem mládeže a Odborem pro manželství a rodinu. Součást této oblasti je také spolupráce s místními staršovstvami a kazateli.

Za třetí zakládání. Zakládání se nemusí tykat jen sborů. Ale také zakládání nových skupinek (ve sboru), služeb nebo týmů. Založit novou skupinu je určitá dovednost, kterou mají určití lidé s určitým obdarováním. Ale pokud se nastartuje zakládání či multiplikace v malých skupinách, růst a ve výsledku i zakládání sborů, je jen důsledek.

Za čtvrté je to zázemí. Pro tuto službu je potřeba vytvářet zázemí, které bude jak pomáhat hledat zdroje, tak informovat o daných aktivitách. Současně je potřeba vytvářet nějaké propojování těchto lidí (networking). Třeba misijní konference v únoru příštího roku by mohla přispívat k témtu cílům. Téma této konference jsou MISIJNÍ komunity, skupiny, společenství

Kdy a jak mohou sbory či jednotlivci pomoci?

V současnosti vnímám dvě potřeby. První je, že by bylo potřeba rozšířit okruh lidí, kteří by se v této oblasti chtěli angažovat. Pokud bude zájem sborů o spolupráci s misijním odborem, pak se to nedá zvládnout s malým počtem služebníků. Hledám tedy misijně smýšlející spolupracovníky, kteří by chtěli s něčím pomoci. Hodili by se lidé s administrativně organizačními nebo koučovskými dovednostmi, či lidé, kteří rozumějí propagaci, webu apod.

Za druhé vnímám, že misie nemůže fungovat bez modliteb, ani misijní odbor bez modlitební podpory. Má-li být církev plodná, potřebuje volat k Pánu Bohu. On je dárcem milosti, On je ten, kdo volá lidi k sobě, On je ten, kdo dává růst. Proto hledám lidi, kteří by chtěli být modlitebními partnery misijního odboru a modlili se za misijní obnovu a růst BJB. Jim chceme posílat konkrétní modlitební předměty, informovat je a současně dávat možnost spolupodílet se na misijním poli.

Pokud by kdokoliv měl zájem, ať už o službu nebo o modlitební spolupráci, stačí napsat na vladimir.zeman@baptist.cz, rád se spojím a domluvím.

Vladimír Zeman

Rozhovor s předsedou Misijního odboru Vladimírem Zemanem vedla Marie Horáčková

- 9/23 – Cirkev ako Božia rodina, kde sa učíme žiť spolu
- 10/23 – Cirkev ako Božia rodina, kde si vzájomne slúžime
- 11/23 – Cirkev ako Božia rodina, ktorú neopúštame a kde sme doma,
- 12/23 – Cirkev ako Božia rodina, kde sa pripravujeme na spoločný večný život

DETSKÝ DOMOV PRAISE GATE V KENI NOVÁ NÁDEJ PRE DETI

Mať strechu nad hlavou je v našich končinách takmer samozrejmost, v Afrike je to však niečo výnimočné. Detský domov s názvom „Praise Gate“ v Keni funguje už vyše 20 rokov. Založila ho mama Lucy, aspoň tak ju všetci volajú, spolu s manželom Allanom a vďaka slovenskej Nadácii Integra v nom dnes poskytuju domov a stravu pre 46 detí a mladých ľudí.

Začiatky pomoci deťom z ulice

Detský domov vznikol v roku 2001, ale už o tri roky skôr poskytovala mama Lucy stravu deťom priamo na ulici. Lucy pracovala ako podnikateľka a vždy ked ráno prichádzala do práce, pod príspeškom jej podniku našla prespať opustené deti ulice. Postupne sa im začala venovať a vytvorila celý potravinový program. Uvedomovala si však, že len strava nestačí. A tak kúpili s manželom pozemok a postavili na ňom skromný domček, v ktorom dodnes deti žijú. Po vyše 10 rokoch fungovania vstúpila do tohto procesu pomoci Nadácia Integra.

Podľa koordinátorky programu Podpora detí Nadácie Integra Lucie Pagáčovej, žili všetky deti z domova predtým na ulici: „*Sú stratené, nájdené, u niektorých nevieme ani ich presný vek. Pripadne sa stáva, že ich niekto do domova priviedie, napríklad zo susedstva či štvrtie. Deti, ktoré prídu, majú často smutnú minulosť. Bývajú týrané alebo ich opatrovníci skončili vo väzení. Niektoré majú sice biologickú rodinu, ale nevedia o nej nič. Často sa stáva, že rodičia ich nechájú na ulici alebo sa rodina o ne nemôže či nechce postarať.*“

Dnes sú všetky deti v tomto detskom domove podporované sponzormi zo Slovenska. Každé dieťa má dvoch sponzorov a okrem stravy a bývania má zabezpečené aj školské pomôcky, uniformu a základnú zdravotnú starostlivosť.

Pomaly rastie nový detský domov

Kedžže tento domov je už veľmi starý, postavený z vlnitého plechu s hlinenou podlahou, v Nadáciu Integra sa rozhodli začať projekt stavby nového detského domova, ktorý by poskytol útočisko pre viac detí. Bude murovaný a bude mať tečúcu vodu.

Napriek veľmi skromným podmienkam sú aj dnes všetci v Praise Gate spokojní a šťastní. Už sa však veľmi tešia na nové bývanie. Dopolia sa postavili múry hrubej stavby a v prácach sa ďalej pokračuje. Vedenie domova eviduje už dnes veľa žiadostí o prijatie nových detí, ktoré potrebujú pomoc.

Pomoc prichádza od celej komunity

Detom, ktoré žijú v detskom domove, sa rôznymi spôsobmi snažia pomáhať aj ľudia z okolia. Či už sú to cirkevné zbor, mládež, ale aj susedia. Väčšinou prinesú deťom jedlo alebo dokonca po kúsku nejaký stavebný materiál, aby nová stavba postupne pokračovala. „*Deti sa tešia aj z tých najmenších vecí. Raz za mesiac dostanú od miestneho sponzora tortu, a tak oslavujú všetky deti, ktoré mali v tom mesiaci narodeniny. Malé deti prežívajú obrovskú vďačnosť už len za to, že majú strechu nad hlavou. Ti, ktorí si prešli rôznymi traumami, majú k dispozícii kresťanskú konzultantku, ktorá im pomáha vysporiadať sa s traumami. Vela vecí, ktoré zažili v detstve, vyjde na povrch až neskôr, keď sú staršie*“ – dodáva Lucia Pagáčová.

integra

Aj na diaľku môže pomôcť každý

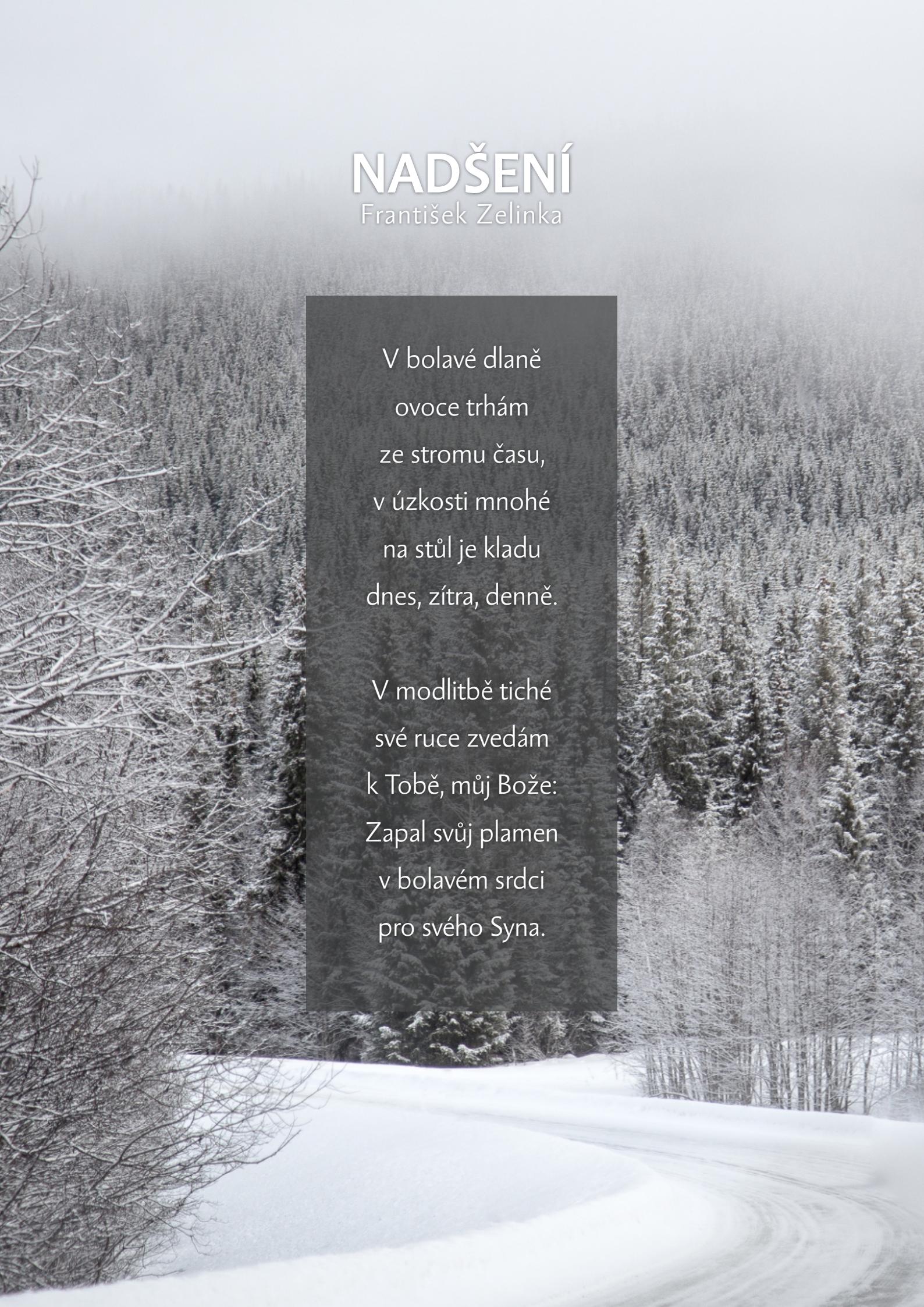
Mama Lucy verí, že sa podarí čo najskôr stavbu nového domova dokončiť. Výstavba nepostupuje podľa plánov, lebo v súvislosti s pandémiou sa skomplikovala a spomaliла. Deti však už plánujú detaily bývania a očakávajú, že sa ich veľká rodina bude môcť rozrástať o nových členov. Vďaka takymto projektom majú nádej na lepšiu budúcnosť, najmä tým, že môžu chodiť do školy. Vzdelenie im pomôže nájsť si prácu a postarať sa o seba a o svoje rodiny. Okrem detských projektov v Keni podporuje Nadácia Integra aj deti v Etiópii. Na stránke Nadácie Integra sa do pomoci deťom na diaľku ako sponzor môže zapojiť každý.

WWW.INTEGRA.SK

NADŠENÍ

František Zelinka

V bolavé dlaně
ovoce trhám
ze stromu času,
v úzkosti mnohé
na stůl je kladu
dnes, zítra, denně.

V modlitbě tiché
své ruce zvedám
k Tobě, můj Bože:
Zapal svůj plamen
v bolavém srdci
pro svého Syna.